

POÓR EDIT
BIBLIAI TÖRTÉNETEK VERSBEN
ÚJSZÖVETSÉG I.

Írta és szerkesztette: Poór Edit

Minden jog fenntartva!

A borítóterv:

Poór Edit

Festmény:

Nagy Károly

Magánkiadás

ISBN

Nyomdai munka:

2017.

POÓR EDIT

BIBLIAI TÖRTÉNETEK VERSBEN

ÚJSZÖVETSÉG I.

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

Pál Apostol

ELŐSZÓ

A KÖNYVSOROZAT KEDVES OLVASÓIHOZ!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, aki e könyvsorozatot olvassa.

Magamról csak annyit szeretnék megemlíteni, hogy az irodalmat mindig nagyon szerettem, de pályám más irányba futott.

Az Úr, azonban úgy alakította életem, hogy több szabadidő révén, 2011-től kezdtem el verseket írni, különböző témakörökben. Így születhetett meg ez a négy kötetből álló, Bibliai történeteket feldolgozó verses kötetem. Későbbiekben novellákkal és regényekkel bővítettem írásaimat.

Hálát adok Istennek, hogy végig segítették munkámat ennek a sorozatnak megírásában, melyet nagy örömmel és lelkesedéssel végeztem.

Az Úr szolgálatába, hittel alkotni a legnemesebb feladat.

Szeretettel ajánlom e könyvsorozatot minden kedves olvasónak.

Köszönöm, hogy olvasnak és figyelmükkel megtisztelnek!

Debrecen, 2017.

Poór Edit

ÚJSZÖVETSÉG

Sok zsidó Dániel idejében,
Már hazájába visszatért.
Úr templomát újjá építették,
Jeruzsálemet, fallal körül vették.

Izrael fiai hittek Istenben,
Hittek ősi ígéretében.
Várták, eljön a Messiás,
Sátán hatalmától megszabadítás.

Több próféta megjövendölte,
Ő lesz Dávid leszármazottja,
Az örök békét helyre állítja,
Isten és az emberek között.

Előbb minden ember bűnét,
Kell majd elhordoznia,
Igazságtalanság büntetését,
Keresztre feszítés ítéletét.

Eljött Jézus a megváltó messiás,
Az Istennek az emberekkel,
Kötött szövetségét újíttotta meg.
Próféták által meg van írva,

Amit szólt és cselekedett,
Krisztus életének története,
Biblia második részében,
Az újszövetség könyvében.

KERESZTELŐ JÁNOS SZÜLETÉSE

Heródes idejében,
Élt egy pap Zakariás,
Felesége Erzsébet,
Koruk, előre haladt már.

Nem született még gyermekük,
Ám, nagy volt Isten félelmük.
Egyik napon Zakariás,
Szolgálatra ment templomba.

Megjelent neki Gabriel,
Isten hírt hozó angyala,
Meghallgattatott kérésetek,
Erzsébet fiút szül neked.

Így szólt az Isteni üzenet,
Neveztétek el őt Jánosnak.
Megtérít Istenhez sokakat,
Ő hordozza majd, a Szentlelket.

Zakariás hitetlenkedett,
Korukban elképzelhetetlen.
Hitlenségének az lett ára,
Születésig elnémult szája.

Ahogy az Úr angyala mondta,
Idős felesége, Erzsébet,
Fiút szült kilenc hónapra,
Gyermeküket, Jánosnak nevezte.

NÁZÁRETI MÁRIA

Názáret városában élt egy leány,
Arcára ült, lelke ragyogó fénye,
Szilárd hitű, bátor, bölcs volt jelleme,
Szerényen, Mária nevet viselte.

Családjával József, az ács is itt élt,
Máriát, őszinte szívvel szerette,
Boldogan kérte meg, legyen jegyese,
Örömmel készültek, házasságkötésre.

Mária, egyedül tartózkodott otthon,
Nagy fényesség vette körül szobáját,
Gabriel szólt hozzá, az Úr angyala;
„Mária, ne félj, Úr tesz veled csodát,„

„Szentlélek által fiad születik,
Jézusnak, nevezd e szent gyermeket,
Az Atyja, maga az Úr Isten lesz,
Prófétálja majd, az örök életet.”

A fény eloszlott, Mária feleszmélt,
„Legyen meg az Úr akarata, mondta”
Erzsébethez, egyedül indult útnak,
Aki, már Jánost szíve alatt hordta.

Pár hónapot töltött náluk Mária,
János születését örömmel várta.
Erzsébet, amikor megszülte fiát,
Megoldódott nyelve Zakariásnak.

Szülői házhoz, visszatért Mária,
Láthatóan gömbölyödött pocakja.
Nagy harag öntötte el József szívét,
Gondolta, elbocsájtja jegyesét.

Kérte Máriát, a várost hagyja el,
Szép csendben ad, elbocsájtó levelet.
A nép azt követelte, kövezzék meg,
S Józsefnek az Úr angyala megjelent.

Így szólt Gabriel;
„Ne félj magadhoz venni Máriát,
Isten gyermekét hordja szíve alatt,
Aki, az Úr Szentlelke által fogant,
Ő Krisztus, a megjövendőlt Messiás.”

Ezután, József lelke lecsendesült,
Védelme alá vette a jegyesét,
Hamarosan megtartották az esküvőt,
Így várták a csoda beteljesülését.

JÉZUS SZÜLETÉSE

Augusztustól, a római császártól,
Rendelet jött ki, a nép számlálására,
Jelenjen meg ki-ki maga városában,
Születési hely szerint, összeírásra.

József és Mária is, nagy útra keltek,
Messze, Dávid városába, Bethlehenbe.
Oda érkezve, már nem volt hely számukra,
A zsúfolásig telt vendégfogadóban.

Végül, csak egy rozzant istállót találtak,
Jobb megoldás nem kínálkozott számukra.
Hamarosan meg is született a gyermek,
Isten fiának jászol lett a bölcsője.

A közelben tűz körül pásztorok ültek,
Hirtelen, nagy fényességre felfigyeltek.
Az angyali hírnök, hozzájuk leszállott,
„Ne féljeteK, örömhírt hozok hozzátok.”

„Bethlehenbe, ma született a megváltó,
Krisztus, bepólyálva fekszik jászolában.”
Megjelent, mennyei sereg sokasága,
Zengett az angyali sereg tiszta hangja.

„Dicsőség a magasságos mennyekben,
Az Istennek, és a földön békesség,
És az emberekhez jó akarat.”

Így a pásztorok, gyorsan felkerekedtek,
Hogy köszöntsék a Messiást, Bethlehenbe,
Nagy áhítattal nézték az új szülöttet,
És elmesélték a velük történeteket.

Esti égboltot figyelte, távol messze,
Néhány bölcs, csillagtudós, férfi keleten.
Hirtelen, egy szép szokatlanul fényesen,
Ragyogó, nagy csillagot, fedeztek fel.

Új király született, állapították meg,
Uralkodik majd, az egész világ felett.
Elhatározták, megismerkednek vele,
Útjukon, őket e fényes csillag vezette.

Több nap után, Jeruzsálembe érkeztek,
A királyi palotánál érdeklődtek.
Heródes királyban, félelmet keltettek,
Megrémült nagyon, hogy új király született.

Majd megkérte őket, a bölcs tudósokat,
Térjenek vissza a tapasztalatukkal.
Szeretné őt megismerni, felkeresni,
Bölcsek felé, magyarázatul, így szolgált.

Könnyen ráleltek Bethlehenbe Jézusra,
Előtte térdre borultak áhítattal,
Lábai elé tették ajándékukat,
Szép sorban, tömjént és mirhát, az aranyat.

Elmondtak mindet, útjukról beszámoltak,
Elfáradtak, éjszakára ott maradtak.
Figyelmeztették, a bölcseket álmukban,
Rosszat forral Heródes, ne térjenek vissza.

József is álmot látott ezen éjszakán,
Megjelent neki, Istennek angyala,
„Kelj fel József, menekülj a gyermekkel,
És anyjával, Máriával Egyiptomba.”

Gyűlöletes haragra gerjedt Heródes,
Messiástól, királyságát féltette.
Minden két év alatti fiúgyermeket,
Parancsra a katonákkal megöletett.

Így József, a kisdéd Jézus és Mária,
A figyelmeztető angyali szóra,
Még időben elhagyták Bethlehemet.
Heródes kezétől az Úr mentette meg.

JÉZUS GYERMEKKORA

Izrael földjén uralkodó,
Heródes, pár év múlva meghalt.
Helyére, fia Arkhelaosz,
Került hatalomra, Júdeában.

Az Úr angyala, szólt Józsefnek,
Menjenek Izrael földjére,
Már nem keresik a gyermeket,
Hazájukba visszatérhetnek.

József, tartott Arkhelaosztól,
Ezért, inkább Galileába,
Názáretben, telepedett le,
Jézus, gyermekkorát itt élte le.

Istennek, kegyelme volt rajta,
Ő soha, semmi rosszat sem tett.
Isten fia volt és büntelen,
Bölcsen tanulta, Isten szavát.

Már tizenkét évesen tudta,
Azért született, hogy betöltse,
Az Úr, Atyjának akaratát,
Földi létében, feladatát.

Sokat tanult történeteket,
Kisebb korában, Máriától,
Később, bölcsektől, tanítóktól,
Lehetőségeit, megragadta.

Évente mentek Jeruzsálembe,
A Páska – Húsvét – ünnepére.
Mindig csodás élményt jelentett,
Örömteli, felejthetlent.

Ilyenkor vágták le a bárányt,

És a vérét, összegyűjtötték,

Szabadulásuk emlékére,

Egyiptomi rabszolgaságból.

Akkor régen a bárány vére,

Szabadította meg Izrael,

Minden családját a haláltól,

A nagy végzetes pusztulástól.

Hatalmas ünnep volt számukra,

Az ünneplés egy hétig tartott,

Majd a sokaság, csoportokban,

Verődve, haza indultak.

József és Mária is mentek,

Názáret irányába tartó,

Egyik csoporthoz csatlakoztak,

Ám, Jézust sehol sem találták.

Visszafordultak, megkeresni,

Nagyon aggódtak, mert nem lelték.

Másnap reggel, templomba mentek,

Ott, a bölcsek között, rátaláltak.

Megszidták, mert nem szólt hol marad,

Jézus elcsodálkozva mondta;

„Nem tudátok, hogy nekem, az én,

Atyám házában kell lennem.”

Ők nem értették e beszédet,
Elment velük engedelmesen.
Majd, ifjú koráig, ácsmester,
Apja, házában nevelkedett.

JÉZUS IFJÚ KORA

India

India királyi hercege Ravanna,
Részt vett a zsidók egyik ünnepségén,
A bölcsességet kutatva érkezett,
Ám, Jézus szavain elálmélkodott.

Felajánlotta, hogy pártfogója lesz,
Elviszi keletre megismerkedni,
Az ő bráhminok bölcsességeivel.
Jézus elfogadta, hogy tanulhasson.

Bejárta Gangesz völgyét és Indiát,
A szent irataikból tanult sokat,
Megismerte a hinduk orvoslását,
Vének elismerésével haladt tovább.

E közben több városban is tanított,
Az emberek bűvöletben hallgatták,
Ezrek követték, Istenként imádták,
Híre messze földre is eljutott.

Egy Isten létezik, benne minden egy,
Édes lehelete okán, minden él.
Mindenütt jelen van, egyetemes Úr,
De, nem mindenki láthatja az Atyát.

Nem kíván véráldozatot Isten,
Csak annyit kér a földi emberektől,
Önfeláldozóan, együtt érzően,
És, hogy éljenek könnyöriletesen.

Ha ezt teszik az Úr elégedett lesz,
A fény mindenkire egyformán ragyog,
Így tanította Isten szavát Jézus.
Kis idő múlva elhagyta Indiát.

Himalája

Északnak ment, elérte Himaláját,
A Buddha papjai szélesre tárták,
Előtte a templomuknak kapuját.
Itt is bölcsektől tanult és tanított.

Tibetben ős régi írást őriztek,
És sok titkos tanításról beszéltek.
Jézus, azonban a saját szemével,
Szerette volna olvasni ezeket.

Valamennyi íráshoz, hozzá férhetett,
Papokkal sokat beszélgethetett,
Ahogy befejezte kutatásait,
Nyugatnak indult, tanított, gyógyított.

Perzsia

Hazatartva érkezett Perzsiába,
Megállt minden faluba és városba,
Mindenhol, Úr igéjét prófétálta,
Huszonnégy esztendő volt ekkor Jézus.

Eljutott Perszopolisz városába,
Három bölcs, Hor, Lun, és Mer mágusokhoz,
Aki meglátták a remény csillagát,
Ők keresték fel, újszülött Messiást.

Most is elsőként üdvözölték Jézust,
Ismét előre tudták érkezését.
Éppen nagy ünnepséget rendeztek,
Jézus pedig szólásra emelkedett.

Mindenki megtalálja Isten házát,
Még hozzá csendben, a saját lelkében,
Ha az élet súlya elviselhetetlen,
Imádkozva eljut birodalmába.

Csak a tiszta szívűek léphetnek be,
Így az ember érzékelheti Istent.
E szent helyen láthatja az Úr gyertyáját,
Lelkében felfedezheti, láng párját.

Megláthatja a többit is, mely arra vár,
Meggyújtsák, szeretet fáklya tüzével.
Így megtalálja, bölcsesség forrását,
Szétnyíló függöny mögött, Úr trónusát.

Trónus előtt a törvények tábláit,
A táblák mellett, lévő fényes ládát.
Abban, a jövendölés varázspálcát,
Ez a kulcsa, múltnak, jelennek, jövőnek.

A láda mellett, manna, az élet kenyere,
Aki, ebből eszik nem hal meg sohasem.
Ezen fényes ládát, kerubok őrzik,
Mindenki, csak sajátját nyithatja fel.

Szavait, nagy ámulattal hallgatták,
Dicsőítették és szerették Jézust,
Bár beszédét, néha meg nem értették,
Mégis rajongtak tanításaiért.

Káldea

Jézus Perzsiában befejezte munkáját,
Ezután tovább indult, Káldeába.
Izrael népének bölcsőjében járt,
Tanított és szenvedőket gyógyított.

Beszélt életről, testvéri szeretetről,
Emberrel született képességekről,
Lélek királyságáról és békéről,
Jó szándékról, igazságról, Istenről.

Néhány nappal később tovább ment,
Jordán folyón átkelt s visszaérkezett,
Gyermeki otthonába, Názáretbe.
Mária, nagy ünnepséget rendezett.

Athén

Jézus meg szerette volna ismerni,
Hellének iskoláit, mestereit,
Sok gondolkodót adott a világnak,
Tudományban és filozófiában.

Ezért, tovább utazott Athénba,
Mesterektől, tanaikat tanulta.
Majd beszédet mondott a Szentlélekről,
Aki, kopogtat minden lélek ajtaján.

De, ő csak akkor léphet be oda,
Ha kitárják előtte ajtaját.
Ez imádkozással tisztított élet,
Az Úr pedig ezért, megáld titeket.

Egyiptom

Rövid idő után elhagyta Athént,
És megérkezett Egyiptom földjére.
Elihut és Salmét kereste fel,
Édesanyját tanították ők ketten.

Nagy volt a viszont látás öröme,
Jézus vele történeteket elmesélte.
Megismerte Egyiptom titkait,
Napon túli világot, halál relytéjeit.

Keresztülment sok próbatételen,
Őszinteség, igazság, emberszeretet,
Hit, bátorság és Isteni szeretet,
Ezek csiszolják lelket és jellemet.

Isten egy emberben testesítette meg,
Bölcsességét, szeretetét és fényét,
A hajnal kapuit nyitó kulcsokat,
Aki megkapta, Jézus Krisztus.

Végezetül Jézus szólt a bölcsekhez;
„Elvállaltam a rám bízott feladatot,
Tisztában vagyok a veszélyekkel,
Amelyek, az úton rám leselkednek.”

„Tudom keserű az ital, mit meg kell innom,
De az akaratomnál, erősebb az Úr akarata.
Így elindulok, azt teszem, amit Ő parancsol,
Szavak, melyet majd mondok, Isten szavai lesznek.”

„Az a munkám, hogy elkészítsem az egyház
Mintáját, melyet az ember is megért az idők so-
rán,
Feladatomat, hazámban kell elvégezniem,
Nem vagyok más, mint a szeretet megtestesülé-
se.”

„Júdás háza kevésbé fogja érteni,
Mi a küldetésem ebben a világban,
Hamis vádakkal illetnek, akadályoznak,
Emberek bírása elé állítanak.”

„Elítélnék engem, megölnék kereszten,
De soha sem pusztítják el az igazságot,
Az igazság át fogja itatni a világot.
Az egyetemes egyház mindig állni fog.”

Beszéde után Jézus haza indult,
Jeruzsálembé, majd Galileába,
Názáretbe felkereste otthonát,
S indult, beteljesítse feladatát.

KERESZTELŐ JÁNOS

Elihutól és Salométól,
Régen Erzsébet sokat tanult,
Így kitartóan tanította,
Jánost, amit tudott átadott.

Környéken létezett több barlang,
Az egyikbe remete lakott,
Akit, Mathenónak hívtak,
Korábban Egyiptomi pap volt.

János, hét évet betöltötte,
A pap tanítani elvitte.
Régi korok szent könyveiről,
És tanairól beszélgettek.

Szívesen tanult Mathenótól,
Szertartásokat megismerte,
Zsidó ünnepre elment vele,
Így jutott el Jeruzsálembe.

Anyja, mikor elhalálozott,
János, csak tizenkét éves volt.
Szíve mélységes gyászba borult,
Mathenó, vigasztalást nyújtott.

„Fogadd el;”
„Akkor szólítja magához az Úr,
Ha már elvégezte számára,
Elrendelt feladatot.”

„A halál mindig a legjobbak,
Csónakjának kötelét vágja el,
Mert, ők azok, akik máshol is,
Komoly munkát végezhetnek.”

Később elmentek Egyiptomba,
Nílus völgyébe, a Szakkara
Templomba, itt volt Mathenó vezető pap,
Testvériség irányítója.

Annak idején itt kapta meg,
Az Úr Istennek üzenetét,
Miszerint, el kell indulnia,
Ő legyen János tanítója.

E templomnak falai között,
János tovább tanult, fejlődött.
Tizennyolc évet itt töltött,
Hírnök szerepére felkészült.

Visszatért, szerette a magányt,
Lakott pusztában és barlangban.
Sokáig itt húzta meg magát,
Méz, gyümölcs, mi étkéül szolgált.

Így éldegélt a magányában,
És megerősödött lélekben.
Várta, szolgálatba állítsa Isten,
Izraelben, a hazájában.

Harminc évet betöltötte már,
Egy napon Isten, így szólt hozzá;
„Elérkezett az időd János,
Kezdj, felvállalt feladatodhoz. „

Jeruzsálembé, piactérre ment,
Hét nap, hét éjszaka ott maradt.
Némasági fogadalmat tett,
És az emberek csak bámulták.

Némaság böjtje, amint letelt,
János, prédikálni kezdett.
„Eljött a király, térjete meg,
Kit régen vártok, készüljetek.”

„És nyissátok meg szíveteket,
Isten országa elérkezett.
Nem sokára jön a szabadító,
Szeretett és béke hercege.”

Így prédikált a piactéren,
Folytatta a templom udvarán;
„Bűnben éltek, szegények sírnak,
Barátot, ellenséget becsapnak.”

„Szívetekben arany az Isten,
Bánjátok meg bűneiteket,
Vízzel lemoslak benneteket,
Jordánba, merítkezzetek be.”

Szentlélektől áldva prófétált,
Akik sötétségben járnak,
Halál árnyékában lakoznak,
Térjenek békesség útjára.

Szólta üdvösség ismeretét,
És bűneiknek bocsánatát,
Ő Jordán vizével keresztelt,
Előkészítette Jézus Útját.

Tüzes beszédjére hallgattak,
Lelkükbe tudták, szólása igaz.
Folyóhoz, követte sok ember,
Hittek, ez vezet bűnbánathoz.

Urak és papok félték tőle,
Szavai elől elrejtőztek.
De sok ember követője lett,
S elnevezték Keresztelőnek.

János folyónál is prédikált;
„Hét nap, és ott áll Jordán gázlójánál,
Lássátok meg, térjete meg,
Én csak előkészítem útját.”

Város urai mégis felkeresték,
Borral teli kupát nyújtottak,
János elfogadta, felemelte,
És hangos szóval ezt hirdette;

„Bor, megvidámítja az ember szívét,
De elszomorítja a lelkét.
Felforrósítja a vért, keserűvé,
Jéghideggé teszi a lelkét.”

„Gyermekkoromban esküt tettem,
Azóta egy csepp bort sem nyeltem.
Ha boldoggá akarjátok tenni a királyt,
Hajítsátok el a kupát.”

Ezzel Ő is elhajította.
Később elment Jerikóba.
Tömegével csődültek hozzá,
Hogy beszédeit meghallgassák.

Mikor az idő elérkezett,
A Jordán gázlójához kiment.
Újra prédikált a tömeghez;
„Mossátok le vétkeiteket.”

„Mit kell tennünk kérdezték tőle?”
„Segítsetek minden embernek,
Feledjétek az önzést, kinek
Két ruhája van, adja ruhátlanak.”

„Kinek sok az ennivalója,
Ossza meg az éhezőkkel,
Legyetek becsületesek munkátokba,
Ne gyűjtsetek mohón vagyont.”

„Semmiből se vegyetek el többet,
Mint amire szükségetek van,
Ne ártsatok senkinek, legyetek
Elégedettek a fizetséggel.”

„Én vízzel keresztellek titeket,
De, aki utánam jön, tűzzel,
És Szentlélekkel keresztel.
Mert Ő Isten fia a Messiás.”

„Én arra sem vagyok méltó,
Hogy sarujának szíját megoldjam.
FigyeljeteK, mert már közeleg,
Köztetek jár majd, de nem ismeritek fel.”

Elérkezett a várva várt nap,
Jézus, Galileából elment,
Jordán folyóhoz, Jánoshoz,
Víz által megkeresztelkedjen.

János felismerte Jézust,
Így szólt hozzá;
„Nekem volna szükségem arra,
Hogy Te megkeresztelj és Te jössz hozzám?”

Jézus így válaszolt;
„Engedj most, mert az illik hozzánk,
Hogy így töltsük be Atyánk akaratát.”

János víz által keresztelte,
Hogy Isten akaratát betöltse.
Jézus, amint kijött a vízből,
Megnyílt az ég, s meglátta Istent.

Mély hang is hallatszott az égből,
„Az én fiam, kiben gyönyörködöm.”
Jézus vállára fehér galamb,
Aláereszkedett a menyből.

Jézus, telve volt Szentlélekkel.
Ezután elment a pusztába,
Egyedül kívánt lenni Istennel,
Negyven napig böjtölt, imádkozott.

JÉZUS MEGKÍSÉRTÉSE

Jézus, amikor megéhezett,
Kísértő előtte megjelent.
Így szólt;
„Ha isten fia vagy szólj,
Hogy a kövek váljanak kenyérré.”

Jézus, csábításnak ellen állt,
Kísértőnek, ily válaszul szolgált;
„Nem csak kenyérrrel él az ember,
Hanem az Isten igéjével.”

Ördög, újra próbára tette,
Szent városba magával vitte.
Templom párkányára mutatva,
Vesd le magadat onnan mondta.

Angyaloknak Isten parancsol,
Majd tenyerükön hordanak,
Ne hogy kőbe üsd a lábadat,
Ne félj hát, ha Isten fia vagy.

Jézus, így felelet az Ördögnek,
„Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.”
Sátán erőnek nem volt elég,
Elvitte egy nagy, magas hegyre.

Innen mutatta meg Jézusnak,
A világ összes országait,
Vagyonát és dicsőségeit,
Övé lesz Ördög imádatért.

„Távozz tőlem Sátán!” – szólt Jézus
Mert meg van írva; csak az Urat,
Csak a te Istenedet imádd,
És csak egyedül neki szolgálj.

Ekkor elhagyta a kísértő,
Az Ördög próbáit kiállta,
Jézust, angyalok vették körül,
Isten küldte őket szolgálatra.

AZ ELSŐ TANÍTVÁNYOK

Jézus, Jordán folyóhoz visszament,
János éppen prédikált, keresztelt.
Jézust, amikor megpillantotta,
Így szólt; „Íme az Isten báránya,
Aki, elveszi a világ bűneit.”

János két tanítványa, már vágyta,
Megismerni az Istennek fiát.
Idő eljött, megjelenésével,
Így szólt hozzájuk; „Őt kövessétek.”

Az elsők voltak, András és János,
Ők hangtalanul követték Jézust,
Arra várva, megszólítsa őket.
Jézus megkérdezte, „kit kerestek?”

„Hol laksz” kérdezték a tanítványok.

„Gyertek nyugodtan, meglátjátok.”

Egész napon át vele maradtak,

Tanítását figyelve hallgatták.

Élménnyel tele indultak haza,

Másról sem beszéltek otthonukban,

Csak Megváltó megismeréséről,

Felejthetetlen nap lett számukra.

Galileai halászok voltak,

Hallójukba már sok halat fogtak,

Együtt beszélgettek, barátkoztak,

Jézus hű követői maradtak.

Később egy napon, a tenger parton,

András a hálókkaal foglalkozott,

Hallotta, amint nevét szólítják,

Arra figyelt, látta Jézus ott állt.

Boldogan hívta testvérét Simont,
Együtt üdvözölték a Megváltót.
Jézus, amikor Simonra nézett,
Így szólt; „Én Péternek nevezlek.”

A Péter név, kősziklát jelent,
Akkor nem értette ezt az új nevet,
Úgy hitte, nem megingathatatlan,
Éppen, nagyon is kételkedő volt.

Jézus, elhívta követőjének,
Hogy hal helyett, majd fog embereket.
A két testvér ott hagyta hálóját,
A mesternek, hű követői lettek.

Kissé távolabb meglátták Jánost,
Zebedeus fiát és testvérét,
János sietve indult Jézushoz,
id. Jakab gyorsan követte fivérét.

Elmentek vele Betsaidába,
Itt összejártak Fileppel,
Jézusnak, már lett őt tanítványa,
És útközben tanította őket.

Mikor Kána határához értek,
Filep barátjához előre ment,
Natanaelnek örömhírt vitte,
Megtalálták Jézust, a Messiást.

Natanael egy fügefa alatt,
Üldögélt épp, árnyékba húzódva.
Kiról Mózes és próféták írtak,
Názáretit megtaláltuk, mondta.

Natanael ugyan kételkedett,
De barátjával Jézus elé ment.
Ahogyan a Mester meglátta,
Így szolt, "Íme, egy igaz izraelita,

Becsületes, kiben nincs álnokság.”

Natanael csodálkozva hallgatta,

Honnan ismeri őt a Messiás.

Aki, azonnal megválaszolta;

„Láttalak ülni Fügefa alatt.”

Már Natanael nem kételkedett,

Tisztelettel hajolt meg előtte.

Ők magukban végleg eldöntötték,

A Megváltót követik örökre.

Az útjuk során, még hat tanítványt,

Választott maga mellé a mester,

Épp, ahány törzse volt Izraelnek,

Jézus Apostolai, ők lettek.

Követei, kik később elmentek,
A széles, nagyvilágra hirdetni,
Az üdvözítőt minden embernek,
Hírvivői a kereszténységnek.

JÉZUS TIZENKÉT APOSTOLA

PÉTER APOSTOL

Péter Betszaidából származott,
házasságkötését követően,
anyósa házában Kafarnauban élt.
Halászattal foglalkoztak,
a testvérével, Andrással.

Gyermeke még nem született,
Amikor Jézus felkérésének,
eleget tettek, tanítványai lettek,
követték a Mestert mindenhova.

Péter volt a legbuzgóbb tanítványa,
érzelmek, hangulatok, végletek embere,
mégis ő a tizenkét Apostol szóvivője,
Jézus bizalmasa, különleges szolgálatra.

A halál kapujának és mennyek országának,
az oldás és kötés hatalmának,
kulcsait ő kapta meg.
„Legeltesd bárányaimat” - mondta Jézus,
tejhatalommal ruházta fel Pétert,
mint főpásztort.

Felelősség teljes vezetést,
odaadó gondviselést,
igénylő szolgálattal bízta meg.
Feltámasztotta a halottakat,
gyógyította a betegeket.

Tanította, hirdette Isten igéjét,
megkeresztelte a híveket,
Jézus tanításait szigorúan követte.
Kősziklára építette az egyházat,
Jézus által adott nevéhez,
méltóan szolgált az Úr Istent.

Erőteljes külseje, érzékeny embert takart,
övében hordott egy darab vásznat,
azzal törölgette, könnytől fénylő arcát.
Élete végéig mély fájdalom töltötte el,
amiatt, hogy háromszor is félelemből,
megtagadta a Mestert.

Könnyezett, ha az Úr lelke lebegett felette,
akkor is, ha Jézus fájdalmát érezte.
Őszinteségével a szívét ajkán hordta,
hű, bölcs, erős Szent egyéniségének,
kisugárzó ereje, arcán is megjelent.

Vezette és hitben erősítette testvéreit,
Róma veszélyesnek érezte tanításait,
elfogták és börtönbe vetették,
majd kereszt általi halálra ítélték.
Utolsó szó jogán azt kérte,
fejjel lefelé feszítsék keresztre.

Alázatosságában nem tartotta,
méltónak magát arra,
Hogy úgy feszítsék meg, mint a Mestert.
Aki a Menyből jött a földre,
vérének áldozatával eltörölni,
az emberek számtalan bűneit.

Péter a földről ment a menybe,
ahol, híven folytatja misszióját,
lelkeket tanítja a fejlődés útján.

ANDRÁS APOSTOL

András, Galileából származott,
/ Simon/ Péter testvére volt.
Jánossal elsőként követték Jézust,
Keresztelő János tanítvány köréből.

Pétert, elsőként vezette a Megváltóhoz.
András, a maga belátásából,
akarta követni Jézust.
Testvére, Pétert a Mester,
hívó szavára követte.

Aki ezt mondta; „Jöjjetek utánam
ember halásszá teszek titeket.”
Nagyon humánus, józan gondolkodású,
előítélet mentes, nyitott,
tettre kész tanítvány volt.

Egész élete arról szólt,
hogy másokat Jézushoz vezessen.
Az utolsó napokban,
ő viszi Fileppel /Fülöppel/
a pogányokat Jézushoz.

Szerényen, alázatosan testvére / Péter/,
árnyékában élt, de a Mester,
bizalmas köréhez tartozott.
Jézus feltámadása után,
elsőként az isteni hívást,
Örményországban, Kurdisztánban teljesíti.

Ahol pásztorok, vadászok sátraiban,
hirdeti az evangéliumot.
Múlhatatlan érdeme emberi nagysága,
hogy a világon először, Örményországban,
lett államvallás a kereszténység.

Térítő tevékenységének sikere,
hogy nem akarta ráerőszakolni,
az evangéliumi hitét a népek,
meglévő kultúrájára.

Tiszteletben tartotta a hagyományokat.

A Szkíták is beengedték belső köreikbe.

Ők már akkor is komoly,
spirituális múlttal rendelkeztek.

Törvényeik és erkölcs tana,
messze földön híres legenda.

András teljesítményét csak,

Fülöp Apostol közelítette meg.

Ezért nevezték őket,
„Két Szkíta térítőnek.

Vándor útjain,
sok megpróbáltatás érte,
de az Úr mindig meg segítette.
Egész életét, zarándokútnak tekintette.

A Szkíták és Trákia után,
Görögországba ment.
Itt hitvitába keveredett,
az akkori uralkodóval.

Feltárta előtte a kereszt,
által történt megváltást,
és annak misztériumát.
Az uralkodó hajthatatlan maradt,
ezért börtönben küldte.

A legszörnyűbb kínok alá vette.
De András hitét,
ennek ellenére sem törte meg.

Parancsba adta, feszítsék keresztre.

Egy X formára ácsolt,

keresztre feszítették, azóta

hívják András keresztnek.

A keresztfán, még két napig

tovább prédikált, majd

harmadik napon meghalt.

Halála pillanatában,

csodálatos fény ragyogta körül.

Krisztus, hűséges vértanúja,

látta, hogy dicsőségében,

jön el érte az Úr.

Azóta a szellemvilágban,

segít a lelkeknek megtérni.

id. JAKAB APOSTOL

Betszaidába született,
az egyház hagyományába,
az idősebb nevet kapta.
Megkülönböztetés miatt,
az Alfeus fiától, ifj. Jakabtól.

id. Jakab, János testvére,
Zebedeus és Szalóme fia.
Apjától örökölte a mesterséget,
Halászatból éltek.

Éppen hallójukat javították,
Amikor Jézus elhívta őket.
Péter, János mellett, Jakab a harmadik,
akinek Jézus különleges feladatot szánt.

Péter az egyház szikla alapja,
János a szeretett tanítvány,
Jakab az első vértanú az apostolok közül.
Kiváltságos helyzetekben,
Jézus, csak hármukat vette maga mellé.

Így olyan élményekben is volt részük,
mely kilenc társuknak nem adatott meg.
Jakab robbanékony természetű, de jóságos.

Amikor az egyik alkalommal a Szamariaiak,
nem akartak szállást adni,
öccsével együtt felháborodva,
így szóltak; „Uram, ha akarod,
lehívjuk az égből az Isten nyilát,
Hadd pusztítsa el őket.”

Jézus ezért elnevezte őket” menydörgés fiainak”.

Jakab odaadóan várta Isten országát.

Szalóme asszony leborulva, Jézus előtt kérte,

hogy fiai közül az egyik a jobbján,

a másik a balján üljön majd országába.

Erre Jézus így szolt; „Nem tudjátok mit kértek.”

„Tudtok-e inni abból a kehelyből,

amelyet, majd én iszom.”

„Tudunk” - felelték.

A Mester így folytatta;

„A kehelyből fogtok ugyan inni,

de a jobbra és balra ülést,

nem az én dolgom adni.

Az azokat illeti, akinek Atyám szánta.”

A többi tíz tanítvány, ezt halván,
megneheztelt rájuk.

De Jézus így szólt hozzájuk;

„Aki nagyobb akar lenni közületek,
szolgátok lesz, aki első akar lenni,
rabszolgátok lesz.

Az emberfia nem azért jött,
hogy neki szolgáljanak,
hanem, hogy ő szolgáljon,
és adja életét, váltságul sokakért.”

Jakabban, jó talajra hullottak,
a Mester szavai.

Jézus feltámadása után,
Judeában, Szamáriában,
hirdette Isten igéjét.

Sokakat elvezetett a keresztény hitre.

Ő lett Jeruzsálemi egyház püspöke.

Valóban ivott az Úr kelyhéből,

az egyház oszlopa volt.

Agrippa király, amikor az egyházra támadt,

elsőként, Jakabot végezte ki, lefejezés által.

Ő lett az első vértanú az Apostolok közül.

Az őt őrző katona, látva hitét, állhatatosságát,

kérte; bocsásson meg neki.

„Béke legyen veled” – válaszolta,

és megcsókolta.

A lefejezést követően,

a kísérő katona is kereszténynek

vallotta magát és mellé térdelt.

Agrippa, őt is lefejeztette.
Nem engedte eltemetni, ezért a tanítványok,
a holttestét ellopták,
márvány szarkofágba tették,
majd egy hajóra rejtették.

A hajót, elfelejtették, parthoz kötni.
A víz elvitte Hispániáig,
mai nevén Spanyolország.
Itt temették el, egy csillag jelezte sírját,
nagy fény vette körül a helyet,
Csillag mezejének nevezték el.

A megtalált sírt, nagy tisztelet övezte.
Kis kápolnát építettek felette.
II. Alfonz asztúriai király,
ezt kibővítette.

Azonban az arabok lerombolták,
de megkímélték a sírt.
Ezen a helyen épült a bazilika,
mely még ma is áll.

Szent Jakabot a legjóságosabb,
legerősebb pártfogóként tisztelik.
Egész Európából zarándokolnak sírjához.
A zarándokutat, Szent Jakab útnak,
az- az El Caminónak nevezik.

JÁNOS APOSTOL

A Galileai Betaniából származott,
testvérével, Jakabbal halászatból éltek.
Elsőként volt Keresztelő János tanítványa,
majd elsőként lett, Jézus követője és bizalmasa.

Heves vérmeiséklete miatt,
Jakabbal együtt, „Menydörgés fiai”
nevet kapták a Mestertől.
Nagyon is cselekvés embere volt.
Olykor dühös, türelmetlenséggel tört ki,
testvérével együtt.

Ekkor még mindig a nép körében élő,
harcos messiás várásába gondolkodtak.
Ő volt a „szeretett tanítvány”,
a legfiatalabb a tanítványok közül.

Élete valódi változáson ment keresztül,
mert Jézus szeretete átformálta őt.
Korábban kész lett volna,
a hitetlenekre pusztulást kérni a menyből,
mert ellenségesen viselkedtek.

A Mester szemében,
ő lett a szeretet hírnöke.
Buzgóság, égő szeretet élt szívében,
hősies és hűséges volt.

Ő volt az egyetlen tanítvány,
aki a Messiást végig követte a Keresztúton.
Ott állt a kereszt alatt,
Jézus anyja mellett.
A Mester Máriát, az édesanyját,
az ő gondoskodására bízta.

János minden erejével és képességével,
A Messiás öröm hírét hirdette.
Jeruzsálemben maradt és a környéken,
végzett Apostoli tevékenységet.

Amikor a főtanács parancsára,
megtiltották, hogy Jézusról beszéljen,
Péterrel együtt így válaszoltak;
„Ítéljétek meg magatok,
helyes volna- e Isten előtt,
hogy inkább rátok hallgassunk,
Mint Istenre”.

Mária halála után, Efézusba költözött.
Atya lett a nagy kikötővárosnak.
Pál Apostol és tanítványa Timóteus,
is itt végezték szolgálatukat.

A császár azonban,
üldözte a kereszténységet.
Ekkor, a már öreg Apostolt is elfogták,
Rómába vitték Domitianus elé,
ahol halálra ítélték.

Forró olajjal teli üstbe kellett dobni,
de János, aki egyedül szenvedte végig,
a kereszthalál kínjait Mesterével,
sértetlenül lépett ki, a gyilkos fürdőből.

Majd méreg kelyhet itattak vele,
előtte keresztet vetett,
egy az sem ártott neki.

Ezután, Pathmosz szigetére száműzték.
Isten, egy éjszaka,
hatalmas látomásban,
megnyitotta előtte a menny és föld titkait,
feltárta az egyház jövőjét.

Ez olyan félelemmel töltötte el,
hogy ájultan rogyott a látomást mutató,
angyal lábaihoz.

Sokáig maradt elragadtatásban,
amikor magához tért,
már fényes nappal volt.

A látottakat rögtön feljegyezte,
először a barlang falára kővel,
majd, amikor egy halász vitt neki,
író szerszámokat,
megírta a Jelenések könyvét,
pergament tekercsekre.

Amikor a császár meghalt,
visszatért Efézusba.
A halála közeledtével,
oltár mellett ásta meg sírját.

Leszállt a sírgödörbe,
imádkozásra tárta karját.
Ekkor egy vakító fény villant,
mire a körülötte állók újra láttak,
a Szent teste eltűnt a szemek elől.

FILEP / FÜLÖP / APOSTOL

Fülöp Betszaidában született.
Halászból élt, jóságos vidám,
természetű embernek ismerték.
Mindenki jól érezte magát a közelében.
A legkomolyabb viharban is füttyörészett.

Semmi sem tudta kizökkenteni,
nyugodt természetét.
Az asszonyokkal szívesen tréfált,
amikor halat vettek tőle.
A gyerekeknek tengerész,
históriákat mesélt.

Szeretetre méltó halász volt.
Jézus első tanítványai közzé tartozott.
Lelkesen követte, sokakat vezetett hozzá.

Életére ez volt jellemző,
nem próbálta meggyőzni őket,
csak ennyit mondott; „Jőj és lásd meg.”
Ő mutatta be a Mesternek Natanaelt.

A Megváltó halála után, többek között,
Anatólia nyugati területén prédikált,
gyógyított és halottakat támasztott.
Húsz évig hirdette Szkítiában,
az evangélium igéjét.

Majd Ázsiában, Hierapolisz,
ősi városában telepedett le,
három próféta tehetséggel,
megáldott lányával.

Itt is hirdette az igét,
de a hitetlenek elfogták,
keresztre feszítették.
Így halt mártírhálált Fülöp.

Fülöp a szellemvilágban,
hitben erősíti a lelkeket.
Segít a felkészülésben,
az újjá születéshez.

NATANAEL / BERTALAN/ APOSTOL

Natanaelt, Fülöp, a barátja mutatta be Jézusnak.

Bertalan apostol volt, az igaz izraelita,

akit az Úr a fügefa alatt látott,

mielőtt, találkozott vele.

Ez adott neki bizonyosságot arra,

hogy tényleg ő a Messiás.

Natanael, először kételkedve közeledik Jézus felé,

nem bízott abban, hogy testvére,

— a sok hamis Messiás között, —

valóban megtalálta az igazit.

Azonban kész volt a saját szemével,

meggyőződni arról, hogy ki Jézus.

Utána pedig az élete megváltozott,

mert hitre jutott a Megváltóban.

Itáliában és Örményországban,
hirdette az evangéliumot.
Itt talált egy templomot,
melyben gyógyító bálvány volt.

Nagyon sok beteg tartózkodott a templomban.
Épp áldozatot akartak bemutatni a bálvány előtt.
Ez a bálvány beszélt, egyszer csak felkiáltott,
„Ti szegények, hagyjátok az áldozatot,
ne ajánljátok fel nekem,
nehogy az én szenvedésemből, részt kapjatok.

Bertalan lánca megkötöz engem.”

E szavak után ezer darabra tört a bálvány.
Az Apostol, imádságával gyógyította meg,
az összes jelenlévő beteget.

Ez után tovább ment,
Polinius királyhoz megérkezett.
A lánya beteg volt és Bertalan meggyógyította.
Hirdette az ígét, megtért a király,
és egész, háza népe,
majd meg is keresztelkedtek.

Később püspöki tisztséget is,
viselt az Egyházban.
Amikor ezt meg hallotta,
a testvére Asztragesz király,
Haragra gerjedt és elfogatta Bertalant.

Kényszeríteni akarta,
hogy áldozzon Baldach bálványának.
Bertalan ezt megtagadta és így szólt;
Én megkötöztem a te Istenedet,
ha te megteszed ugyan ezt az enyémmel,
akkor teljesítem parancsodat.

Ha nem, akkor összetöröm, Baldach képét.

Nem sokkal ezután, jött egy hírnök, hogy Baldach képe,
összetörve fekszik a templomban.

Ekkor a király megszaggatta ruháját.

Bertalant megvesszőztette,

majd parancsba adta, hogy nyúzzák meg.

Ezután keresztre feszítették és lefejezték.

Miután meghalt, hogy végleg megszabaduljanak tőle,

koporsóba zárták testét és tengerre tették,

hogy a víz, messzire sodorja el.

A különös flottilla Lipari szigetén, ért partot.

Bertalan ily mártírhalállal végezte be életét.

Natanael, a szellemvilágba érkező lelkeket várja,

hosszú földi útjuk után, lelküket meggyógyítja.

Hitetleneket tanítja, megtérésre és bűnbocsánatra.

MÁTÉ APOSTOL

Máté Kafarnaumból származott,
hol Jézus követője lett.

Máté, akit Lévinek is hívtak,
adószedőből lett apostol.

Foglalkozása miatt a zsidó honfitársai,
megvetették, kitaszították a társadalomból.
Olyan előélete volt, mellyel nem
szívesen fogadták volna be,
semmilyen emberi csoportba.

Jézus azonban megszólította,
így szólt hozzá: “Kövess engem!”
Máté élete megváltozott.
Az ő példája bátoríthat mindenkit,
akinek sötét a múltja,
Jézus senkit nem nézet le,

és mindenkit magához hívott.

Legszűkebb tanítványi köréhez tartozott.

Megkapta a Szentlelket,
és a világra szóló küldetést.

A meghívottból tanítvány,
Apostol lesz, aki maga is,
Isten ajándéka a világnak.

Különös figyelemmel,
gyűjtötte, őrizte magában,
az Úr szavait és beszédeit.
Neki köszönhetjük az evangéliumot.

Jézus halálát követően elhagyta a vidéket
és Etiópiában hirdette az igét.

A király fia meghalt,
a bennszülött varázslók,
tehetetlenek voltak.

Ekkor hívták Mátét,
aki feltámasztotta a fiút.
A király olyan boldog lett,
elfogadta a kereszténységet,
hálája jeléül egy pompás,
templomot építtetett.

Egész országában tanította
az Apostol őket.
A királynak volt egy Efigénia
nevű lánya, akit Máté,
felvett az Istennek szentelt,
szüzek közzé, örök király
menyasszonyának.

A király mikor meghalt,
utóda Hirtacus, szemet vetett a lányra.

Mátét kérte fel, hogy a lányt
beszélje rá a házasságra.

Amikor az Apostol elmagyarázta neki,
hogy ez lehetetlen.

Megharagudott, bosszút forralt ellene.

Máté, kitárt karral imádkozott,

a templom oltáránál, amikor

Hirtacus hóhére, hátulról leszúrta.

Máté a szellemvilágban tovább

tanítja a lelkeknek az evangéliumot.

TAMÁS APOSTOL

Tamás egyike volt azoknak,
akik hűségesen kitartottak,
Mesterük mellett.

Jézus, legszorosabb
Köréhez tartozott.

Egyike volt a tizenkettőnek,
azok közül, akiket kiszemelt,
arra, hogy Izrael tizenkét
törzsét képviseljék.

Nem könnyen lett hívő,
töprengő, kételkedő,
de céltudatos, akaraterős,
bátor, tette kész végletek
embereként ismerték.

Szakmáját tekintve építész volt.

Ő az, aki Jézus sebeit megvizsgálta,
ujjait a sebeibe mélyesztette,
megtapogatta, innen ered,
a Hitetlen Tamás elnevezés.

Egyik alkalommal, hajlandó lenne,
akár meg is halni Jézusért.

Máskor pedig a Mester feltámadását,
sem hajlandó elhinni,
látható bizonyítékok nélkül.

Jézus mégsem dorgálja meg,
hanem megadja neki azt,
amire szüksége van,
hogy megerősödjön a hitében.
Jézus csak annyit mondott;
„Hittél, mert láttál.

Boldogok, akik nem látnak,
és mégis hisznek.”

Tamás azután vált szentté,
hogy hittel fogadta, a Mester szavát;
„Én vagyok az út, az igazság és az élet.”
Az Apostol, különösen hű volt,
az Úrtól kapott küldetés teljesítésében.

„Hirdessétek az evangéliumot,
egészen, a föld végső határáig.”
Pünkösöd ünnepe után,
megjelent neki Jézus.

India királya, Gundaphar,
elküldte követét, keresse meg,
a világ legjobb építészét.

Így szól hozzá az Úr;
„Kelj föl téged küldelek neki”.

Küldetése során egy pártus király,
palotáját kellett felépítenie.
Ezen kívül sokat prédikált,
és rengeteg csodát tett.
India északi részén is,
hirdette az evangéliumot.

Nagy hatást keltett,
képekben gazdag beszéde.
Főleg az asszonyok körében,
a férfiak ezért haragudtak.
Közöttük volt egy királynő is,
és a király elé hurcolták.

Az Apostolt, különféle kínzásoknak,
vetették alá, de nem lett semmi baja.

Az izzó vaslemezen Isten,
hús forrást fakasztott,
a tüzes kemencében,
hús szellő lengedezett.

Ezért, arra akarták kényszeríteni,
hogy egy érc bálvány előtt,
mutasson be áldozatot.
Ő letérdelt, és így szólt;
„Imádlak Jézus Krisztus.”

Ekkor a bálvány elolvadt.
A szentély papja,
úgy gondolta, bosszút kell állnia.
Ezért kardjával, átszúrta az Apostolt.

A holttestét a megtérítettek,
tisztetségben temették el.

Indiai nyughelyen egy hegyen található,
amit a Paradicsom vize vesz körül.

A hegyen egy templom áll,
amelynek oltárán ezüst szekrény előtt,
egy örökké égő lámpás őrzi az emlékét,
míg a szekrény rejti Tamás holttestét.

Csodálatos eredményeket ért el,
az evangélium hirdetésében.

Indiában végzett apostoli missziója,
nyomán, a dél-indiai keresztények,
az úgynevezett szíriai irányzatot követik.

Most a szellemvilágban épít,
gyönyörű palotákat, a hívő érkezőknek.

ifj. JAKAB APOSTOL

Jakab, az ifj. – t megkülönböztetésül kapta,
miután Jézus tizenkét, Apostola között,
volt másik Jakab is az idősebb, János testvére.

ifj. Jakab a Galileai tó mellől,
Betszaidából származott.

Csendes, befelé forduló embernek ismerték.
Már ifjú korában letette a nazarénus-fogadalmat,
amely megtiltotta a bor és a hús élvezetét.
Alfeus fia csöndesen, hallgatagon járt,
Krisztus kíséretében.

Ott hagyott mindent,
az igazi élete csak akkor kezdődött,
amikor a Mester tanítványa lett.
Anyja, Jézus kereszt halálának, tanúi között volt.
Komoly férfi, szigorú vezeklő életet élt.

Engedte magát vezetni és az Úr,
nagy feladatok felé tudta irányítani.
Jeruzsálem első püspökeként működött.
Az bizonyos, hogy zsidó származásúként,
ő maga megtartotta a mózesi törvényeket.

Nagy tiszteletnek örvendett,
a kereszténységre nem tért zsidók között is.
Jakab igen szigorú életet élt,
nem ivott sohasem részegítő italt,
haját nem nyíratta, nem használt illatosító olajat.

Egyszerű vászonruhában járt.
Gyakran ment a templomba,
népének bűnéért imádkozni,
a sok térdeléstől térde olyan,
kérges lett, mint egy tevéé.

Mintegy 30 évig kormányozta,
a jeruzsálemi gyülekezetet.

Egyszer a zsidó vallási vezetők,
– elsősorban Ananiás főpap -
a kereszténységről vallatták.

ifj. Jakab bátran vallotta,
hogy Jézus az élő Istennek Fia.
Ezért a zsidók a templom,
sarokbástyájára vezették,
hogy a mélységtől félve,
majd az Apostol megtagadja Jézust.

ifj. Jakab azonban ott is megvallotta hitét.
Erre a zsidók a mélységbe lökték.
De túlélte az esést, ezért ellenségei,
lent elkezdtek megkövezni.

Az apostol erre e szavakat mondta;
„Kérlek, Uram, Atya Isten, bocsáss meg nekik,
Mert nem tudják, mit cselekszenek.”
Ezt látva egy Rekhabilita pap,
rákiáltott a kövezőkre;

„Hagyjátok abba, mit cselekedtek?
Lássátok, az igaz imádkozik értetek!”
A zsidók abbahagyták a kövek dobálását.
De egy takács odasietett, és dorongjával
szétzúzta Jakab fejét, mely halálát,
okozta az Apostolnak.

Azóta a szellemvilágban,
vezeti, tanítja, bátorítja,
a saját, szabad gyülekezetét.

SIMON APOSTOL

Simon, a Zelóta, fanatikusan Róma ellenes volt,
nagy szabadságvágy jellemezte.

Egy olyan politikai csoporthoz tartozott,
akik felvették a fegyveres harcot,
ha kellett, a Római Birodalommal szemben.

A gyilkosságtól sem riadtak vissza.
Simon elhívásával, Jézus megmutatta,
hogy sem kulturális, sem faji,
sem politikai nézetek nem állnak az útjába,
ha meg akarja változtatni valaki életét.

Simonra jellemző volt általában,
a buzgóság, bátorság,
öntudatos embernek ismerték.
Élete teljesen megváltozott Jézus mellett.

Hitte, hogy Isten fia,
sokat tanult tőle, bátran vallotta,
magát tanítványának, hűen, szerényen,
alázatosan követte Mesterét.

Jézus halála után,
Egyiptomban hirdette az evangéliumot.
Később, Perzsiában prédikált.
Itt találkozott Júdással, / Taddeus, Tádé /
akivel együtt misszionáltak.

Baradach, a babiloni király hadvezére,
akkor tervezett hadjáratot India ellen.
Jóslatot kért Isteneitől,
azt a választ kapta, hogy nagy háború következik.

És mindkét oldalon sokan halnak meg.
Ettől a herceg megrettent,
és az apostolokhoz fordult.

Simon és Júdás ezt mondta;
„Nem kell félned, mert velünk a béke jött
Országokba, nem lesz háború,
holnap a harmadik órában,
követek érkeznek Indiából,
hogy a békéről tárgyaljanak veled.”

A pogány papok, akik a jóslatot adták,
kinevették az Apostolokat.
Azonban, Másnap megérkeztek,
a békekövetek Indiából.

Akkor a herceg máglyára akarta vettetni,
a pogány papokat, mert hazudtak neki.
Simon és Júdás, könyörögtek azok életéért,

így szóltak; „Mi nem azért küldettünk,
hogy élőket megöljünk,
hanem hogy holtakat életre keltsünk!”

Ennek a híre eljutott a királyhoz is,
és elrendelte, hogy a két apostol,
szabadon működhessen országa területén.
Egyik alkalommal, megvédtek egy ifjút,
akit alaptalanul vádoltak azzal,
hogy elcsábított egy leányt.

Ezért rátámadtak az apostolokra,
hogy szolgáltatassák ki nekik a tetteit.
Ők azonban így válaszoltak:
„Mi arra küldettünk, hogy megmentjük,
az ártatlanokat, nem pedig arra,
hogy elveszejtsük a bűnösöket!”

Bejárták már az egész országot,
elértek egy olyan városba,
melynek népét ellenségeik,
feltüzelték ellenük.

Elfogták és pogány templomba hurcolták őket.
Akkor megjelent nekik az Úr angyala,
mindkettőjüket választásra szólította fel,
vagy azonnal meghalnak mind,
akik ellenük támadtak,
vagy ők lesznek vértanúk.

Mindketten a vértanúságot választották,
de csoda jelet kértek, hogy megtérjenek az emberek.
Azt kérték, hogy csillapodjon le a tömeg dühe,
mindegyik gonosz lélek zúzza szét a saját bálványát.

Mikor a bálványképek mindenki szeme láttára,
darabokra törtek, a pogány papok,
rárohantak az apostolokra és megölték őket.

Simon a szellemvilágban, misszionárius,
buzgón hirdeti az evangéliumot.
Mindazon lelkeknek, aki bűnükből,
megtérni vágnak.

JÚDÁS / TADDEUS, TÁDÉ / APOSTOL

Ezeken a neveken ismeretes,
Jézus tizenkét tanítványa közzé tartozott.
Bátran és hűségesen követte Mesterét.
Nagyon öntudatos, erős hittel,
rendelkező személyiség volt.

Élt benne a missziói küldetés.
Amit Jézusból megismert,
nem akarta magának megtartani,
tudta, hogy az egész világnak,
szüksége van ugyanarra az üzenetre.

Jézus halála után, Tamás apostol,
teljesítette a Mester ígéretét azzal,
hogy Júdás Tádét Edesszába küldte.

Az itt élő Istenfélő Abgár király,
hallott Jézusról és cselekedeteiről,
ezért levélben fordult hozzá,
hogy keresse fel őt és gyógyítsa meg,
a betegségéből.

A Megváltó levélben válaszolt neki,
hogy Jeruzsálemben kell teljesítenie,
a küldetését, de később,
majd egy tanítványát elküldi.

Júdás megjelent Abgár király előtt,
elmondta, hogy Jézus tanítványa,
e közben mennyei fény sugárzott az arcáról.
A király azonnal boldogan,
megvallotta hitét az Isten Fiában.

Az Apostol pedig fogta a magával hozott,
Veronika kendőt, amelyen Jézus arca volt látható,
betakarta vele a leprában szenvedő király arcát,
és az mindjárt visszanyerte egészségét.

Jézus keresztre feszítését,
követően, Veronika,
ezzel a kendővel törölgette,
a Mester arcát.

Ezt a kendőt mindig magánál tartotta,
ezzel gyógyította a szenvedőket.
Később, Júdás Mezopotámiában,
hirdette az evangéliumot.

Majd Perzsiába ment,
ahol Simonnal együtt misszionáltak.
Szabadon működhettek,
az egész ország területén.

Majd, amikor egy olyan területre,
érkeztek, ahol ellenségesen,
fogadták őket a pogányok,
mind ketten vértanúhalált haltak.

Júdás arra figyelmeztet,
hogy a korunkban felbukkanó,
kísértések és szellemi áramlatok,
között, megőrizzük hitbeli öntudatunkat.

Tudatosítanunk kell magunkban,
hogy ehhez erőre, érthetőségre,
bátorságra van szükségünk,
a világ ellenállása közepette.

Missziós munkáját,
a szellemvilágban folytatja.

JÚDÁS / ISKARIÓTI /

Júdás Galileából származott,
több más apostolhoz hasonlóan.
Ők a Zelóta mozgalom ultraradikálisai,
a politikai terrorizmus első képviselői voltak.

Jézus választotta ki őt is,
de kezdetől fogva tudta,
hogy ő fogja elárulni.
A maga megbocsáthatatlan tétével,
Isten, titokzatos üdvösség tervének, részét képezte.

Mivel Jézus úgy választotta ki a tizenkettőt,
ahogyan Isten választotta ki a népét,
nem küldhette el Júdást.

Tudta, hogy mindvégig szeretnie kell,
hogy megmutassa, Isten választása
visszavonhatatlan.

Jézus nem is tehetett másként,
mint hogy maga mellett tartotta Júdást,
egészen a végsőig.

A dolgok valójában egy eleve,
elrendelt módon történtek meg.

Így Júdás a tizenkét tanítvány egyike volt.

Ő az egyetlen Júda törzsbeli apostol.
A Mester kitüntette bizalmával,
megtette az apostoli közösség pénzkezelőjének.

Jézus arra tanította követőit,
hogy szeressék még az ellenségeiket is.
Ezért Júdás esetével az igazi szeretet gyakorlati
bemutatását adta a követői számára.

Kezdetben az Üdvözítő tanítása,
megindította szívét,
megigézten csüngött szavain.

Látta, amikor betegek, sánták, bénák,
vakok özönlöttek Jézushoz,
tanúja volt az Üdvözítő hatalmas munkájának.

Júdás, mindent elhagyott azért,
hogy Jézust kövesse.
Elhagyta szüleit, testvéreit, kedvesét,
jómódú életét, vállalta,
hogy apja, ezért kitagadja.

Saját személyében is megtapasztalta,
Krisztus hatalmának bizonyítékát.
Felismerte, hogy Krisztus tanítása,
magasan felette állt mindannak,
amit valaha is hallott.

Júdás megszerette Jézust,
szeretett volna vele lenni,
megvolt benne a vágy arra,

hogy élete és jelleme megváltozzon,
azt remélte, hogy Krisztussal való kapcsolata révén,
megtapasztalhatja majd ezt.

Nagyon jó képességgel rendelkező ember volt,
karizmatikus egyéniség.

Azonban, még sem jól értelmezte,
a Mester tanítását.

Azt gondolta, hogy a földi királyságról beszél,
Jézus felszabadítja Jeruzsálemet a rómaiak
megszállása alól, magához ragadja az irányítást,
Izráel népe fölött.

Arra számított, hogy a forradalmat követően,
ő is az uralkodó elit soraiba fog tartozni.
A virágvasárnapi bevonulással azonban,
mindenki számára egyértelművé vált,
hogy neki nem ez a terve.

Jézus világosan közölte, hogy meg fog halni,
nem kíván felkelést szítani a rómaiak ellen.
Ekkor, Júdás úgy döntött,
cselekvésre kényszeríti mesterét.

Úgy okoskodott, ha letartóztatják Jézust,
kénytelen lesz segítségért kiáltani,
tömeg verődik össze,
a rómaiak ellen fordulnak,
és kitör a forradalom.

Jézus már számtalanszor,
szabadult meg a farizeusok által,
előkészített csapdából,
tehát, bizonyára most sem engedi meg,
hogy elfogják és keresztre feszítsék.

Felajánlotta a zsidó főpapoknak,
hogy harminc ezüstpénzért segít,
Jézust titokban elfogni.
Ez az utolsó vacsora utáni éjszakán,
következett be, a megbeszélés szerint,
csókkal árulta el mesterét.

Minden pillanatban azt várta,
hogy Krisztus majd meglepi ellenségeit azzal,
hogy Isten Fiaként jelenik meg előttük.
De amint, egyik óra telt,
a másik után, és Jézus,
mindennek alávetette magát.

Hirtelen szörnyű félelem,
szorította össze a szívét.
Arra a gondolatra, hogy ő
tulajdonképpen halálra adta
szeretett Mesterét, harminc ezüstért.

Júdás megbánja tettét,
és visszavitte a harminc ezüstöt,
a főpapoknak és a véneknek,
"Vétkeztem, mondta, elárultam az igaz vért".

A papok nem fogadták vissza a pénzt,
ezért Júdás a Templomban szétszórta.
Nem tudta tovább elviselni,
bűnös, lelkiismeretének kínzó érzését,
kétségbeesésében elrohant,
és felakasztotta magát.

Péter is megtagadta Krisztust,
de megbánta bűnét, s bűnbocsánatot,
kegyelmet nyert.

Júdásban a megbánás,
remény vesztettségé torzult,
ami az önpusztításba torkollt.

Számunkra felhívás arra,
hogy mindig szem előtt tartsuk,
soha nem szabad elveszítenünk,
a reményt az Isteni irgalmasságban.

Jézus tiszteletben tartja szabadságunkat,
a megbánásra és a megtérésre való készségünket.
Jézus irgalma és megbocsátása bőséges.

Keresztre juttatta Jézust,
oda, ahol győzelmet aratott,
a bűn és a halál fölött.

Így az üdvösség, ami Isten ajándéka,
immár mindenki számára, ingyen elérhető,
aki elfogadja Jézus Krisztust, mint Megváltóját.

Júdás a szellemvilágban a fanatikusok,
körében evangelizál.

A KÁNAI MENYEGZŐ

Kánában, nagy menyegzőt tartottak,
Két fiatal lépett házasságra.
Hivatalos volt a lakodalomba,
Jézus, tanítványai és Mária.

Ott mindenki jól érezte magát,
Ettek- ittak, sokat mulattak.
Egyszer csak kiürült a korsó,
S többé, már nem került bele bor.

A vőlegénynek és a násznagynak,
Hirtelen elkomorodott arca.
Mária ezt látta, szólt fiának,
Jézusnak, „Elfogyott a boruk”.

Jézus nyugtatta anyját, ám így szólt;

„Még nem jött el az én órám”

Mária szemével kérlelte őt,

Majd, oda sűgta a felszolgálóknak,

Tegyetek meg mindent, mit Jézus mond.

A mester hívta a felszolgálókat,

Rámutatott a hat kőkorsóra,

Töltsétek tele vízzel, mondta.

Amikor, a víz borrá változott,

Felszolgálóknak megparancsolta,

Töltsenek meg vele egy serleget,

Násznagynak vigyék, hadd kóstolja meg.

Ajkához emelte, megízlelte,

Odasietett a vőlegényhez,

Sose hallottam még ilyet, mondta.

Mindig, először a legjobb borát,

Adja a gazda a vendégeinek,
A kevésbé jót, hagyja későbbre.
Te pedig, pont fordítva csináltad,
A legjobb bort utoljára hagytad.

Vőlegény csodálkozva hallgatta,
Semmilyen borból nem rakott félre,
Mégis van bor, hogy történhetett ez?
Ez Jézus első csodatétele.

Tanítványai, boldogok voltak,
Mester szolgálatába állhatnak.
Hamarosan megtudta mindenki,
Jézus, vizet borrá változtatta.

JÉZUS MEGGYÓGYÍTJA EGY HIVATAL- NOK FIÁT

Egyszer történt Kafarnaumban,
Élt egy királyi tisztviselő,
Kinek fia betegen feküdt,
Nagyon lázasan, már több napja.

Hallott Jézusról, a Mesterről,
Galileába érkezéséről,
Felkerekedett, megkereste,
Gyógyítsa meg fiát, kérlelte.

Menyjen el ő hozzájuk, hívta,
Míg gyermeke, élők között van.
„Fiad él” Menj nyugodtan haza.
Szólta Jézus e választ adva.

Elindult haza, hitt Jézusnak,
Hitte, az Úr meggyógyította.
Eléje mentek a szolgálói,
Örömmel jelentették neki,

Fiad él, elhagyta a láza,
Éppen abban az órában,
Mikor Jézus kimondta, „Fiad él”
Így tért meg, egész háza népe.

JÉZUS MEGTISZTÍTJA A TEMPLOMOT

Jézus fölment Jeruzsálembe,
Zsidók Húsvétja közeledett.
A templomba kereskedőket,
Árusokat és pénzváltókat,

Talált, kik ott telepedtek le.
Mindet kiűzte a templomból,
Szétszórta a pénzváltók pénzét,
Asztalaikat, fölforgatta.

Mindenki megdöbbenve nézte,
Ő pedig azt kiabálta;
Ne tegyétek az Atyám házát,
Kereskedéseitek házává.

Zsidók kérdőre vonták Jézust,
Ki ő, hogy ezt meri itt tenni,
Mutasson be egy csodát nekik.
„Romboljátok le a templomot,

Három nap alatt felépítem”
Válaszolta hozzájuk Jézus.
Megdöbbentek a zsidók rajta,
Hisz ez negyvenhat évig épült.

Nem értették Jézus beszédét,
Akkor ott, tanítványai sem.
Mikor feltámadta halálból,
Visszaemlékeztek és hittek.

Jézus test templomáról beszélt,
Lélek újjá születéséről,
Nem földi templom rombolásáról,
Annak újjá építéséről.

NIKODÉMUS

Nikodémus, zsidók,
Egyik vezetője,
Jézust felkereste,
Beszélni akart vele.

Tudja, hogy Isten fia,
Ezeket a jeleket,
Amelyeket Jézus tesz,
Csak Istennel teheti.

Jézus, így szólt hozzája;
„Ha valaki nem születik újonnan,
Nem láthatja meg Isten országát.”
Hogyan születik,
Ember öreg létére?

A víztől és lélektől.
Mi testtől születik test,
Mi lélektől születik,
Újonnan, az a lélek.

Földi dolgokat mondtam,
Nem hiszitek el nekem,
A mennyeit elmondom,
Akkor, majd hogyan hiszitek.

Ahogy Mózes felemelte,
A kígyót a pusztába,
Úgy kell felemeltetnie,
Majd az emberfiának.

Mert úgy szerette Isten,
A világot, egyszülött,
Fiát, adta azért, hogy
Akik hisznek őbenne,

El ne vesszen, hanem
Örök életük legyen.
Ezt a tanítást adta,
Zsidó Nikodémusnak.

KERESZTELŐ JÁNOS BEBÖRTÖN- ZÉSE

János megfedte Heródest,
Mikor hintóval arra ment.
Elkövetett tetteiért,
A sok gonoszságaiért.

Heródes megtorolta ezt,
Jánost, börtönbe vetette.
Ám, megölethette volna,
De félt is a prófétától.

Tudta, ő igaz szent ember.
Heródes születésnapjára,
Nagy ünnepséget rendeztek,
A magas rangú tisztekkel.

Este, lánya táncolt nekik,
Nagy sikert aratott vele,
A király meg is kérdezte,
Bármit kérsz, megadom neked.

Anyját kérdezte, mit kérjen?
Keresztelő János fejét,
Egy tárcán felszolgálva kérd.
Lány előadta kérését.

A király elszomorodott,
Vendégekre tekintettel,
Nem akart esküt szegni,
Hóhért küldött fejet venni.

Tanítványok meghallották,
Jézusnak erről hírt adtak,
Elvitték testét sírboltba,
Eltemették őt titokban.

NÁZÁRETBEN ELUTASÍTJÁK JÉZUST

Jézus visszatért Názáretbe,
Szombaton a zsinagógába ment.
Felolvasásra jelentkezett,
Ézsaiás könyvét adták neki.

„Az Úr szelleme rajtam,
Ő kent föl engem, hogy
Megszólítsam a megtört szívűeket,
Szabadulást hirdessek a raboknak,
És a vakoknak világosságot, hogy
Szabadulást vigyek az elnyomottaknak,
Hirdessem az Úr kegyelmének esztendőjét.”
„Ma beteljesedett az írás,
Amint, az imént hallottátok.”

Voltak, akik elgondolkoztak,
Magasztos igéken, amelyek,
Jézus ajkáról fakadtak,
De sokan haragra gerjedtek.

Fölugráltak és kiűzték Őt.
Ám sehol sincs a prófétának,
Kevesebb becsülete, mint a
Saját hazájában, mondta.

Elhagyta Názáret városát,
Kafarnaum vidékére ment.
Itt Jézus tanítani kezdett,
Evangéliumot hirdette.

„Közel van Isten országa,
Térjete meg és higgyetek,
Az idő elközeledett,
Az üdvösség jó hírével.”

Híre elterjedt a környéken,
Tanított ott zsinagógában,
Elismeréssel beszéltek róla,
Hittek tanításainak.

Úgy tanított, kinek hatalma van,
Nem úgy, mint az írástudók.
Ámulatba ejtett mindenkit,
Elterjedt híre, hamarosan.

A nép között meggyógyított,
Minden féle bajt, betegséget,
Bénát, holdkórost, megszállottat.
Követte Őt nagy népsereg.

A SAMÁRIAI ASSZONY

Jézus Galileába tartott,
Át kellett menni Samárián.
Sikárnak nevezett városba,
Érkezett, tanítványaival.

A hosszú úttól megfáradva,
Leült a Jákob kutja mellé,
Jött vizet meríteni egy asszony,
Adjon neki inni kérte.

A Samáriai asszony,
Meglepődve kérdezte Jézust,
Zsidó létedre, te kérsz tőlem?
Mert a zsidók nem érintkeztek,

Akkor, Samáriaiakkal.
„Ha felismerted volna ki az,
Aki így szól hozzád; „Adj innom”
Akkor te kértél volna tőle.

És adott volna élő vizet.
Mondta Jézus az asszonynak.
Ki nem értette, hitetlenkedett.
Hisz nincs is merítő edényed.

Kút mély, honnan lenne élő vized,
Te talán nagyobb vagy Jákobnál?
Aki ebből a vízből iszik,
Az majd ismét megszomjazik,

De abból melyet én adok,
Nem szomjazik meg soha, szólta;
Jézus, a víz, forrássá lesz benne,
Majdan az örök életre.

Most az asszony kérte a Mestert,
Azt a vizet Uram, add nekem,
Ne szomjazzam, ne járjak ide.
Menj és hívd el a férjedet.

Nincs férjem, felelte az asszony,
Igen, így van, mert öt férjed volt,
Akivel most élsz, nem a férjed.
Uram látom, hogy próféta vagy.

Mi atyáink ezen a helyen,
Imádták az Úr Istent,
Ti pedig Jeruzsálemben,
Mester, így szólt; „Higgy nekem asszony”

Eljön az óra, amikor nem,
Itt a hegyen, nem Jeruzsálemben,
Hanem igaz imádók lelkében,
Fogják imádni, majd az Atyát.

Tudom, hogy eljön a Messiás,
Mondta az asszony Jézusnak.
„Én vagyok, aki beszél veled”
Ő magát, így kijelentette.

Tanítványai megérkeztek,
Aki, a városba bementek,
Maguknak ételmet vegyenek.
Elcsodálóztak Mesterükön,

Beszél ezzel az asszonnyal.
A nő pedig ott hagyta korsóját,
Gyorsan sietett a városba,
Elhíresztelni, itt van Jézus.

Emberek odasereglettek,
Jézus szavának, többen hittek,
Maradjon náluk két nap kérték,
Tanítására még többen hittek.

A BETESDA TAVÁNÁL

Jézus felment Jeruzsálembe,
Mert ünnepük volt a zsidóknak.
A Juhkapunál van egy tó,
Amely öt csarnokra oszlik el.

Itt mindig sok a sánta, béna,
Víz megmozdulására várnak.
Időnként az Úrnak angyala,
Leszáll a tóra, felkavarja.

Ki elsőnek lépett a vízbe,
Bármilyen volt a betegsége,
Azonnal meggyógyult tőle.
E csoda vonzotta ide őket.

Volt, aki már harmincnyolc éve,
Szenvedett a betegségében.
Jézus megkérdezte tőle,
Akar-e egészséges lenni?

Uram, nincs ki a tóba vigyen,
Mikor felkavarodik a víz,
Mire én már odaérek,
Más lép bele a vízbe előttem.

„Fogd a takaród, kelj fel és járj,
Ne vétkezz többet, rosszabbul ne járj”
Szólt Jézus a beteg embernek.
Azonnal meggyógyult, járni kezdett.

Azon a napon épp szombat volt,
Zsidók, rászóltak a gyógyultra,
Szombaton, tilos vinned takaród.
Aki meggyógyított az mondta.

Így mentegetőzött az ember,
Meggérdezték tőle, ki volt az,
Nem tudta ki az, már nem látta.
De találkoztak a templomba.

A zsidóknak, rögtön megmondta,
Jézus volt, ki meggyógyította.
Ezért a zsidók üldözték őt,
Mert mindezt, szombaton művelte.

Megmagyarázta Jézus nekik,
Szabad szombaton jót cselekedni.
Valakinek van egy juha,
És szombaton esik gödörbe,

Nem követ-e el majd mindent,
Hogy a birkát onnan kihúzza.
Atyám szüntelenül munkálkodik,
És ezért én is munkálkodom.

CSODÁLATOS HALFOGÁS

A Genezáreti tó partján állva,
Jézus körül, nagy sokaság tolongott.
Isten igéjét, ámulva hallgatták.
Beszállt Péter hajójába, megkérte,

Vigye egy kissé beljebb a parttól,
És a hajóban leülve tanított.
Amikor abba hagyta a beszédet,
Evezz ki távolabbra, szólt Péternek.

Vessétek hálótokat fogásra,
Péter szabadkozott, hiszen éjszaka,
Kint voltak, de nem fogtak semmit sem.
Ám a Mester szavára kivette.

Olyan sok hal akadt a hálójukra,
Hívták társaikat másik hajóval.
A hálóik, a súlytól szakadoztak,
Teletöltötték, mind a bárkájukat.

Péter térdre borulva Jézus előtt,
Kérte, Mester hagy el engemet, mert én
Bűnös ember vagyok, nagyon megijedt.
Vele együtt a többiek is féltek.

Ne féljeteK, ember halászok lesztek,
Ha ezután, majd engem követtek.
Így szólt Jézus, csodatétele után.
Majd mind, nyomába szegődve követte.

MÁTÉ ELHÍVÁSA

Jézus, látott egy embert, ki a vámnál ült,
Máténak hívták és kérte kövess engem.
Elhagyott mindent, felkelt és követte Őt,
Jézusnak, nagy vendégséget készített.

Nagy tömeg gyűlt össze, vámszedők és mások,
Zúgolódtak, farizeusok, írástudók,
Amiért egy asztalhoz ültek velük.
Jézus meghallotta, így válaszolt nekik.

„Nem az egészségeseknek van szükségük,
Orvosra, hanem a betegeknek.
Nem azért jöttem, hogy igazakat hívjak,
Hanem a bűnösöket, megtérésre.”

PÜNKÖSD

A tanítványok és barátaik,
Jeruzsálemben maradtak,
Ahogy azt Jézus kérte tőlük.
Szentlélek eljövételét várták.

Égtek a vágytól, hogy elkezdhessék,
Mesterük által rájuk bízott,
Küldetésüket a világban.
Tíz napot kellett várniuk,

E napon volt Pünkösöd ünnepe.
Kora reggel összegyűltek mind,
Hirtelen erős zúgás hallatszott
Az égből, mintha szélvihar lenne.

A zúgás betöltötte a házat,
Lángnyelveket láttak, mely sorra

Leereszkedett mindannyiukra.

Megtelítődtek Szentlélekkel.

Különféle nyelven kezdtek beszélni,

Nagyon megörültek ennek, mert

Szentlélek szólt rajtuk keresztül.

Akkor sokan jártak az utcán,

Házból kiszűrődő zajt hallották,

Odasiettek, hogy lássák mi az.

Voltak közöttük külföldiek is.

Meglátták az örömmel ujjongó,

Férfiakat és asszonyokat,

Kik különböző nyelven beszéltek.

A tömeg nem tudta mire vélni,

Egyik így szólt; Biztos részegek.

Péter felállt és beszélni kezdett;
Isten Szentlelke töltetett ki ránk,
Azért vagyunk ilyen boldogok,
Jézus küldte hozzánk a Szentlelket.

Láthattatok csodáit, miket tett,
Ti keresztre feszítettétek,
Isten, megelevenítette Őt,
Feltámasztotta a halálból.

Jézus Krisztus a Messiás,
Már Dávid is megjövendölte,
Hogy az Ő hatalma nagyobb lesz,
A halálnál is, és feltámadott,

Felment a mennyekbe, most ott ül,
Istennek jobbján, Ő a Messiás.
Menny és Föld királya, az a Jézus,
Kit ti keresztre feszítettétek.

Az emberek csendben hallgatták,
Megrettentek, mily bűnösök ők.
Mit tegyünk hát? – kérdezték Pétert.
Térjete meg mindannyian,

És keresztelkedjete meg.
Isten kész megbocsájtani nektek,
Az Úr Jézusért, ki elhordozta,
Mindünk megérdemelt büntetését.

Higgyete az Úr Jézusba,
És ti is megkapjátok majd,
Szentléleknek ajándékát,
Isten megígérte ezt nektek.

Ezután sokan előálltak,
Kik hinni akartak Jézusban,
Az Apostolok pedig mindet,
Megkeresztelték, s tanították.

AZ ELSŐ GYÜLEKEZET

Háromezer hívó gyűlt össze,
Hogy hallgassa az Apostolokat.
Megtanulták tőlük, hogyan kell
Élni, az Úr Jézus szolgálainak.

Apostolok sok csodát tettek,
Gyógyítottak Jézus nevében.
Csoportosan mentek az emberek,
Egyház soraiba vegyék fel őket.

Papok s írástudók, irigykedtek,
Rettenetesen haragudtak.
Elfogták az Apostolokat,
És kihallgatták őket.

Bántalmazni nem merték, mert
Féltek a tömeg haragjától.

Egyik alkalommal, börtönbe
Zárták az Apostolokat.

Ám, jött egy mennyei angyal,
S kiszabadította őket.
Másnap már ismét ott álltak
A templomban s hirdették Jézust.

Később megkorbácsolták őket,
Örültek, hogy szenvedhetnek,
Jézusért, ki sokat hordozott
El, érettük és helyettük.

Jézus egyháza, az üldöztetés,
Ellenére is nőtt, erősödött.
Megtartották hitüket az Úrban,
Az egész világon sokasodtak.

ISTVÁN MEGKÖVEZÉSE

Isten igéje növekedett,
Tanítványok száma sokasodott.
István telve kegyelemmel,
A Szentléleknek erejével,

Nagy csodákat és jeleket tett.
Néhányan vitatkoztak Istvánnal,
Ám, bölcsessége lelkéből jött,
Szavának ellenállni nem tudtak.

Perbe fogták papok, vének előtt,
Igaztalanul megvádolták,
Hogy káromló szavakat mondott,
Mózes és Isten ellen.

Fellázították a népet,
Megrohanták és elfogták,

A nagytanács elé vitték,
Hamis tanúkat állítottak.

Kérdezték, faggatták Istvánt,
De ő telve volt Szentlélekkel,
Arca fénylett, mint egy angyalé,
Bölcs válaszain mérgelődtek.

Az égre függesztette szemét,
És így szólt; Látom az eget
Megnyílni, Jézust állni az
Isten jobbjá felől.

Ekkor a papok és vének,
Felkiáltottak hangosan,
Bedugták a füleiket,
Rárohantak egy akarattal.

Kiűzték, városon kívülre,
Tanúk, letették ingeiket
Egy Saul ifjú lábaihoz,
Ezután megkövezték Istvánt.

Aki közben így imádkozott;
Uram Jézus, vedd magadhoz
Lelkemet, ne tulajdonítsd,
Nekik ezt a bűnt. – Majd meghalt.

Saul pedig egyetértett
A kivégzéssel, e naptól,
Jeruzsálemi gyülekezet
Ellen, nagy üldöztetés tört ki.

AZ ETIÓP FŐEMBER MEGTÉRÉSE

A gyülekezet, üldözés miatt,
Szétszóródott s hirdették az igét.
Fülöp, Samária városaiban.
Egy reggelen, angyal így szólt hozzá;

Menj délfelé, Gáza irányába.
Fülöp, elindult ezen az úton,
Egy Etióp férfi jött arra
Hintón és Ézsaiást olvasta.

Ismét szólt Fülöphöz az angyal;
Menj oda és csatlakozz hozzá.
Fülöp, oda ment és beszélgetett,
Az Etióp főemberrel, aki

Mondta, üljön mellé a hintóba.
Az írásról kérdezte Fülöpöt.

Ő pedig hirdette neki Jézust.

Amikor az úton vízhez értek,

Az Etióp, megkérte Fülöpöt,

Hogy keresztelje meg őt vízzel.

Ahogy ez megtörtént, Fülöp

Elragadtatott s nem látta többé.

Az Etióp férfi örömmel,

Folytatta útját hazafelé.

Kandakénak, az Etiópok

Királynőjének volt főembere.

SAUL MEGTÉRÉSE

Saul volt az egyik rettegett,
Üldözője a keresztényeknek.
Elment a főpaphoz és kért tőle,
Damaszkuszba a zsinagógához,

Olyan írásos engedélyt, hogy
Ha útközben híveket talál,
Azokat megkötözve vihesse,
Jeruzsálembé a papok elé.

Ahogy közeledett Damaszkuszhoz,
A mennyből, hirtelen nagy fény jött,
Mely elvakította őt és a
Körülötte lévő katonákat.

Saul földre esett s hangot hallott;
Saul! Saul! Miért üldözöl engem?

Ki vagy te Uram? – kérdezte,
Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

Kellj fel, menj be a városba és ott,
Megmondják neked, mit kell tenned.
A katonák kábultan álltak ott,
Nem láttak senkit, csak hangot hallottak.

Saul felkelt, kinyitotta szemét,
De nem látott semmit, megvakult.
Kézen fogva vezették Damaszkuszba.
Három napig nem látott, nem evett.

Rémült és kétségbe esett volt,
Nem tudta mi történik vele.
Meggyötört lélekkel elkezdett,
Imádkozni az Úr Istenhez.

Álmában látomása volt, hogy
Egy tanítvány jön el s meggyógyítja.
Ugyan ekkor az Úr szólt Anániáshoz;
Kelj fel, menj az egyenes utcába,

Keresd meg a Tarzusit, Sault.
Anániás megijedt, hogy hova
Küldi őt az Úr, ezért habozott.
Ám, az Úr szólt; Menj, gyógyítsd meg őt.

Választott eszközöm Saul, hogy
Hirdesse nevemet a népnek.
Anániás elment Tarzusihoz,
Elmondta, az Úr parancsát neki.

Rátette kezét szemeire,
Saul megtelt Szentlélekkel s látott.
Majd felkelt és megkeresztelkedett.
Néhány napig még erősödött,

Damaszkuszi tanítványokkal töltött.

Ott a zsinagógába hirdette

Jézust, mindenki csodálkozott.

A papok rossz szemmel nézték ezt.

Elhatározták, hogy megölik.

E terv, Saul fülébe jutott.

A tanítványok, városfalán át,

Egy kosárba leeresztették.

Így menekült Saul, Damaszkuszból.

Jeruzsálemben ment és kérte,

Csatlakozhasson a tanítványokhoz.

Múltja miatt mindenki félt tőle.

Nem hittek neki, hogy megváltozott,

Barnabás, azonban elvitte,

Őt az Apostolokhoz, akiknek

Elmondta a vele történeteket.

Ezután, velük együtt járt- kelt,
Hirdette az igét, vitázott is.
A Görög nyelvűek megakarták
Ölni, így Tarsusba menekült.

SAUL ÉS BARNABÁS ANTIOKHIÁBAN

Azok a keresztények, akik
Szétszóródtak az üldözés miatt,
Eljutottak Föníciáig,
Ciprusig s Antiokhiáig.

Senkinek sem hirdették az igét,
Csak a zsidóknak, de volt néhány,
Ciprusi, Cirénai férfi köztük,
Akik kezdték hirdetni az igét,

Antiokhiában, Görögöknek.
Számosan megtértek közülük,
Eljutott a hír Jeruzsálembe.
Elküldték Barnabást, keresse

Fel Sault, Tarzusban és menjenek,
El együtt, Antiokhiában.

Itt a tanítványok, először
Vették fel a keresztény nevet.

Egy teljes esztendeig, együtt
Voltak a gyülekezetben,
Saul, közben felvette a Pál nevet.
Hirdették az Úrnak igéjét.

Pál és Barnabás, Szentlélek
Szavára, tovább hajóztak,
Ikóniumba, itt sokan hittek,
Ám, sok pogány is volt.

Meghasonlott a város népe,
Hitetlenek, felszították,
Pogányok lelkét, testvérek ellen.
Mozgolódás támadt, bántalmazták,

Megkövezték őket, így tovább
Menekültek Lisztrába, ahol
Hirdették Jézus tanításait,
Gyógyítottak és tanítottak.

Ikóniumból zsidók érkeztek,
Felbizzatták a sokaságot,
Pált megkövezték, városfalán
Kívülre vitték, azt hitték meghalt.

Másnap, Barnabással együtt,
Visszahajóztak Antiokhiába.
Gyülekezetnek elmesélték,
Velük történt eseményeket.

Néhány nap múlva, Pál és Barnabás,
Úgy gondolták, visszatérnek minden
Városba, ahol igét hirdettek,
Megnézik, hogy vannak a testvérek.

Barnabás azt akarta vigyék el,
Magukkal Márkot, Pál ellenezte,
Így egymástól külön vált útjuk.
Barnabás, magával vitte Márkot.

Ők elhajóztak Ciprusra.
Pál, Silást választotta társául,
Bejárták Szíriát, Ciliciát,
Erősítve a gyülekezetet.

Végig mentek Frigia, Galácia
Földjén, átmentek Misián, majd
Lementek Troászba, itt Pálnak,
Látomása volt, hogy menjenek,

Makedóniába, azonnal
Útra keltek és elhajóztak.
Befutottak Filippibe, mely
Első városa Makedóniának.

PÁL FILIPPIBEN

Pál és Silás néhány napot,
Filippiben töltöttek.
Szombati napon kimentek,
A városkapun kívülre,

A folyó partján leültek.
Asszonyok ott egybegyűltek,
Kimosták a ruháikat.
Pál, Silós hozzájuk szóltak,

Hirdették az igét nekik.
Ők figyelmesen hallgatták,
Az egyik asszony Lídia,
Meg is keresztelkedett.

Meghívta őket házába,
Hogy háza népe is hallja,

Az igehirdetésüket.
Egy szolgáló lány jött szembe,

Akiben jövendő mondó
Lélek lakozott és jósolt.
Jó keresetet jelentett,
Az urainak, hogy jósolt.

Követte Pált s kiáltozott,
Ezek az emberek, Isten,
Szolgái, akik hirdetik,
Nektek az üdvösség útját.

Több napon át is így történt,
Pált pedig felbosszantotta.
Ezért kiűzte a lelket,
Ebből a szolgálólányból.

Amikor látták urai,
Hogy oda lett keresetük,
Elfogták Pált és Silást,
És a főtérre hurcolták.

Hatóság elé állították,
Hamis vádakkal illették.
Majd megbotozták őket,
Börtön mélyére vetették.

Lábukat, kalodába zárták.
Imádkoztak, dicséretet
Énekeltek, a többi fogoly,
Pedig hallgatta őket.

Éjfél tájban, nagy földrengés
Támadt, megrendültek a
Börtön alapjai, megnyílt
Minden ajtó és lehulltak,

Mindenkiről a bilincsek.
A börtönőr ezt meglátva
Megijedt, kivonta kardját,
Végezni akart magával.

Mert azt hitte, hogy a foglyok,
Megszöktek a nyitott ajtón.
Pál rákiáltott; Ne tegye!
Ott vannak mindannyian.

Börtönőr, benézett hozzá,
Erős remegés fogta el,
Odaborult Pál lábához,
Kivezette őket s kérte;

Uraim, mit kell tennem,
Hogy én is üdvözülhessek?
Higgyetek az Úr Jézusban,
Házad népével együtt.

Az őr ellátta sebeiket,
Felvitte őket házába,
Asztalt terített nekik,
Majd mind megkeresztelkedtek.

Másnapon az előljárók,
Elküldték a hivatali
Szolgákat az őrhöz azzal,
Engedje szabadon őket.

Ám, Pál így szólt hozzájuk;
Megvertetek nyilvánosan,
Ítélet nélkül börtönbe
Zártatok, Rómaiak vagyunk.

Titokba tesztek ki minket?
Jöjjenek az előljárók,
Ők maguk vezessenek ki.
Hivatali szolgák, átadták

Elöljáróiknak Pál
Üzenetét, ők pedig
Nagyon megijedtek, mikor
Meggallották Rómaiak.

Pál és Silás elmentek
Lídiához, bátorították
Ottani testvéreiket.
Majd Tessalonikába mentek.

Innen tovább utaztak Béreába.
Egy darabig itt időztek,
Silás, Timóteus még ott
Maradtak egy kis ideig.

Pált azonban a testvérek
Athénba elkísérték.
Silást, Timóteust, míg várta,
Háborgott a lelke magában.

Látta a város tele van
Bálványokkal, vitázott is
Zsidókkal s Istenfélőkkel,
Néhány filozófussal.

Hirdette az igét itt is,
Jézus feltámadásáról.
Tanított kereszténységről,
Szentlélek keresztségéről.

Páran csatlakoztak hozzá,
Többségük elutasította.
Nem fogadták el tanait,
Így Pál eltávozott onnan.

PÁL EFÉZUSBAN

Pál miután végig járta,
Galácia vidékét,
És Frigiát, erősítette
A tanítványokat Efézusban.

Ott találkozott néhány
Tanítvánnyal, akik János
Kereszttségére keresztkedtek.
Pál beszélt nekik Jézusról.

Tanította őket, később
Szentlélekkel megkeresztelte,
Jézus nevére mindjüket.
A zsinagógában is szólt.

Mikor látta, némelyek
Megkeményednek, nem hisznek,

Sőt elkezdtek gyalázkodni,
Ott hagyta őket és minden nap,

Tirannus termében vitázott,
A tanítványokat is ide
Hívta, itt tanított két évig.
Demeter egy ötvös, zavargást

Szított az emberek között.
Efézusban, Artemisz temploma
Állt, őt tisztelték és Demeter,
Társaival készítették,

A templom díszítését.
Féltek, munka nélkül maradnak,
Semmibe veszik a templomot,
Pál hirdette, új vallás miatt.

Kavarodás töltötte be,
Az egész várost, rohantak
A színházba, nagygyűlésre.
A város jegyzőjének sikerült,

Lecsendesíteni a népet,
Szétoszlatta a tömeget.
Miután megszűnt a kavargás,
Pál bátorította továbbra is

A tanítványokat, véneket,
Mindazokat, kik hittek Jézusban.
Majd elindult Jeruzsálembé,
A Pünkösdi ünnepekre.

PÁL ÚJRA JERUZSÁLEMBEN

Jeruzsálembe megérkezett,
Testvérek, szívesen fogadták.
Elbeszélte, mi történt vele,
Pogányok közti szolgálatát.

Egy hét múlva, Ázsiából
Zsidók jöttek, kik meglátták
Pált a templomba, felháborodtak.
Összecsődítették a népet,

Hazugságokkal megvádolták.
Kivonszolták Pált a templomból,
Meg akarták ölni, de jelezték,
A helyőrség parancsnokának.

Katonák megjelenésére,
Abbahagyták az ütlegetést.

Az ezredes megkötöztette,
Majdan a várba elvitette.

Másnap, csoportot alkottak
A zsidók és átkokkal
Kötelezték el magukat,
Nem esznek, nem isznak addig,

Amíg meg nem ölik Pált.
Akik ezt az összeesküvést
Szótték, több mint negyvenen voltak.
Elmondták a főpapoknak,

Az a tervük, hozassák oda,
Mintha ki akarnák hallgatni,
Útközben pedig ők megölik.
Pál nő testvérének fia,

Ezt a cselszövést meghallotta.
Elmondta Pálnak a várban,
Majd az ezredesnek jelentette.
Pált, biztonsága érdekében,

Félix helytartóhoz küldte,
Kétszáz katona kísérte.
A helytartó megparancsolta,
Vigyék, Heródes palotájába.

Öt nap múlva Anániás
Főpap, néhány vénnel együtt,
Lementek a helytartóhoz,
Feljelentést tettek Pál ellen,

Hamis vádakkal illették.
Félix, meghallgatta Pált is.
Elnapoló határozatot,
Hirdetett ki, Pált könnyített

Órizerben tartotta még.
Eltelt már két év is,
Félix, több alkalommal hallgatta
Pál tanításait a hitről.

Félixet, Porcius Festus követte.
Kedvében akart járni a zsidóknak,
Ezért megkérdezte Páltól,
Akarja e Jeruzsálemben,

Hozzanak ítéletet dolgában.
Pál fellebbezett a Császárhoz.
Néhány nap múlva érkezett meg,
Agrippa király és felesége.

Festus, a király elé tárta
Pál ügyét, Agrippa megakarta
Hallgatni Pált személyesen.
Másnap a fogadó terembe,

Kísérték Pált, hogy beszéljen.

Ő kinyújtotta kezét és

Elmesélte történetét,

Hogyan találkozott Jézussal.

Ezután Festus, Király, Királyné

Eltávoztak, arról beszéltek,

El lehetett volna bocsájtani,

Ha nem fellebbezett volna,

A Császárhoz, mert semmi halálra,

Vagy fogságra méltó nincs benne.

Pált és többi foglyot,

Hajón Rómába szállították.

PÁLT RÓMÁBA VISZIK

Ciprus alatt hajóztak el,
Mert nagy volt az ellenszél,
Majd Krétaig eljutottak,
Nagy nehezen a Jó- öbölig.

Pál intette őket, ne induljanak
Tovább, mert veszélyben életük,
És a hajó rakománya is.
Bizonytalan volt a hajózás.

A kormányos, úgy gondolta,
Nyugodtan tovább hajózhatnak.
Felszedték a horgonyt, elindultak,
Nemsokára, forgó szél csapott le.

Nem tudtak már kormányozni,
Csak sodortatták magukat.

Nagy vihar tombolt, feladták,
Minden reményt elvesztettek.

Pálnak, látomása volt, megjelent
Az Úrnak angyala és így szólt;
Ne félj Pál, Császár elé kell állnod,
Neked ajándékozta Isten,

Mind azokat, kik veled itt vannak,
ReméljeteK, egy lélek sem vész el,
Csak a hajó és a rakománya,
Lesz a víznek martaléka.

Pál biztatta az embereket,
Elmondta nekik látomását.
Összesen, kétszázhetvenhatan,
Utaztak a hajón Rómába.

Tizennegyedik nap szárazföld
Túnt fel előttük, de nem ismerték.
Az öböl lapos partjára,
Futtatták fel hajójukat.

Egy zátonyra vetődtek fel,
A hullámok a hajó hátulját,
Szétroncsolták teljesen.
Katonák, meg akarták ölni,

A foglyokat, nehogy kiúszva,
Megmeneküljenek, de a
Százados meg akarta menteni
Pál életét, így parancsot adott;

Akik úszni tudnak, ugorjanak,
Aztán a többiek a hajó
Darabjai segítségével
Meneküljenek a partra.

Így mindenki életben maradt,
Megtudták, Málta szigetén vannak.
A parton, tüzet rakva fogadták,
Az elmaradt barbárok őket.

Pál fogott egy csomó rózsét,
Tűzre rakta, de vipera
Lógott kezéről, mely megmarta.
Barbárok, azt hitték belehal.

Ám, Pál lerázta kezéről,
A kígyót és tűzre vetette,
Ő maga, sértetlen maradt.
Barbárok, azt hitték Isten.

Sziget elöljárója Publius,
Három napra befogadta őket.
Atyja, lázas rohamtól, vérhastól
Gyötrődve feküdt, ágyába.

Pál imádkozott érte, kezét
Rátette és meggyógyította.
Ezután minden beteg sziget
Lakó hozzá ment s meggyógyultak.

Eltávozásukkor mindent
Megadtak, amire szükségük volt.
Amikor megérkeztek Rómába,
Megengedték Pálnak,

Külön lakjék, őt őrző őrrrel.
Három nap múlva Pál összehívta,
A zsidók elöljáróit.
Elmesélte, vele történeteket.

Bizonyságot tett Istenről,
Elbeszélte Jézus történetét.
Nem láttak benne semmi rosszat,
Ezért visszanyerte szabadságát.

Két évig maradt ott, bérelt
Szállásán, fogadta azokat,
Aki hittek az Úr Jézusban.
Tanított, hirdette Isten országát.

Ajánlás a szerző műveiből:

Fényben élni

válogatott versek

Ebben a könyvben az első verseim olvashatóak. 2011 – től, 2015 – ig, főleg lírai hangulatúak, de válogatott versek révén több témakörből is találhatóak benne írásaim.

Az élet sója

válogatott versek

2015 – 2017 közötti verseim olvashatóak a könyvben, különböző kategóriákban. Többnyire spirituális és vallásos jellegűek.

Lélekből szólva

válogatott versek

Ez a könyv 2018 -ig íródott verseimből ad betekintést az alkotásaimról. Egy kis ízelítő a korábbi köteteimben található írásaimból.

Föld és Ég között

válogatott versek

A verses kötetemben 2019 – 2020 között írt műveim olvashatóak különböző témakörökben. Mese versek, természetről szóló versek, és ünnepi alkalomra írt versek alkotják többségét.

Égi szivárvány

válogatott versek

Ebben a könyvemben még található 2019 – ben írt verseimből, de főleg 2020 – 2022 között íródtak. Ünnepekről, természet csodáiról és mese versek is találhatóak benne.

Bibliai történetek versben sorozat:

Ezt a könyv sorozatot 2017 – től írtam, 2019 végéig. A sorozat négy kötetből áll;

I. Ószövetség, **II.** Újszövetség első rész, **III.** – **A hegyi beszéd** – Újszövetség második rész, **IV.** Újszövetség harmadik rész.

Novellák

Ez egy novellákat tartalmazó kötetem, melyben különböző történetek és események játszódnak le. A témakörük változó a romantikustól, kalandokon át a történelemig bezárólag.

Egy igaz szerelem

spirituális történet

2020 – ban kezdtem el kisregényeket írni. Ez az első könyvem, amely igaz történeten alapul. Romantikus szerelmi történet, és az eseményeket spirituális megvilágításba helyezi.

Egy igaz út

spirituális életfilozófia

Ebben a könyvemben igyekszem bemutatni egy filozófiai spirituális utat. Az igazösvényen való járás elméleti és gyakorlati oldalát. Az igazi spiritualitás és vallások megismerésén keresztül az álmokig, hogyan függ össze minden – mindennel.

Egy igaz út folytatódik

spirituális életfilozófia

A könyv címe is mutatja, hogy folytatódik az út megismerésének lehetősége. Néhány Szent életének rövid történetével, valamint a túlvilági lét törvényeivel. Angyalok és Missziós szellemek tevékenységeiről. A Mennyei és Földi világ közötti kapcsolatról, és ennek összefüggéseiről írok benne.

Nyári kalandok a Mátrában

kalandregény

A Mátra iránti rajongásomból megszületett egy kalandregény. Ez a könyv elvisz a hegységben található különböző ominózus helyekre. Feltárja a titkokat és legendákat. A természet pazar látványai és leginkább előforduló állatok, látnivalók bemutatása. A könyv végén 60 darab színes fotóval, melyek ezen helyszínekről készültek.

Az elveszett aranyrudak

romantikus kalandregény

Kitalált történet, melyben megtalálható a romantikus szerelem és a kalandok sora. A regény több helyszínen játszódik. Így röviden bemutatásra kerülnek a színterek, mely által több ismeretet szerezhetünk a különböző területekről.

Valamennyi eddig elkészült könyvem olvasható E – könyv formájában a Google Play könyvtárában.

Magánkiadásban, a könyvek megvásárolhatóak közvetlenül a szerzőtől.

Nagy szeretettel ajánlom figyelmükbe az elkészült könyveimet.

Elérhetőség: e – mail cím: pooredit3@gmail.com

A szerző honlapja: <http://www.pooreditrono.hu/>

FELHASZNÁLT FORRÁS

Szent Biblia

Ifjúsági Biblia

Beliczay Angéla: Örökéletnek beszéde

Szász Ilma: Az örökéletnek beszéde

A Szentek élete

Az Újszövetség szellemi magyarázata

Lévi H. Dowling: A Vízöntő evangéliuma

TARTALOM

Előszó.....	3
Újszövetség.....	5
Keresztelő János születése.....	7
Názáreti Mária.....	9
Jézus születése.....	12
Jézus gyermekkora.....	17
Jézus ifjúkora.....	22
Keresztelő János.....	34
Jézus megkísértése.....	44
Az első tanítványok.....	47
Jézus tizenkét Apostola /Péter/.....	53
András.....	57
id. Jakab.....	62
János.....	69
Fülöp.....	75
Bertalan.....	78
Máté.....	82

Tamás.....	86
ifj. Jakab.....	92
Simon.....	96
Taddeus.....	102
Júdás.....	106
A Kánai menyegző.....	114
Jézus meggyógyítja egy hivatalnok fiát.....	117
Jézus megtisztítja a templomot.....	119
Nikodémus.....	121
Keresztelő János bebörtönzése.....	124
Názáretben elutasítják Jézust.....	126
A Samáriai asszony.....	129
A Bethesda tavánál.....	134
Csodálatos halfogás.....	137
Máté elhívása.....	139
Pünkösöd.....	140
Az első gyülekezet.....	144
István megkövezése.....	146
Az Etióp Főember megtérése.....	149

Saul megtérése.....	151
Saul és Barnabás Antiokhiában.....	156
Pál Filippiben.....	160
Pál Efézusban.....	172
Pál újra Jeruzsálemben.....	170
Pált Rómába viszik.....	175
Ajánlás a szerző műveiből.....	181
Felhasznált forrás.....	185